

CRISI?

PODEM!

350.000
exemplars

Al web ho trobareu en altres llengües.
En la Web lo encontrareis en otras lenguas.
Available in other languages in the Website.
Disponible dans d'autres langues sur le Site.

+ info
www.17-s.info
www.podem.cat

PUBLICACIÓ GRATUÏTA PER CONSTITUIR UNA VERITABLE SOBIRANIA POPULAR EN TEMPS DE CRISI

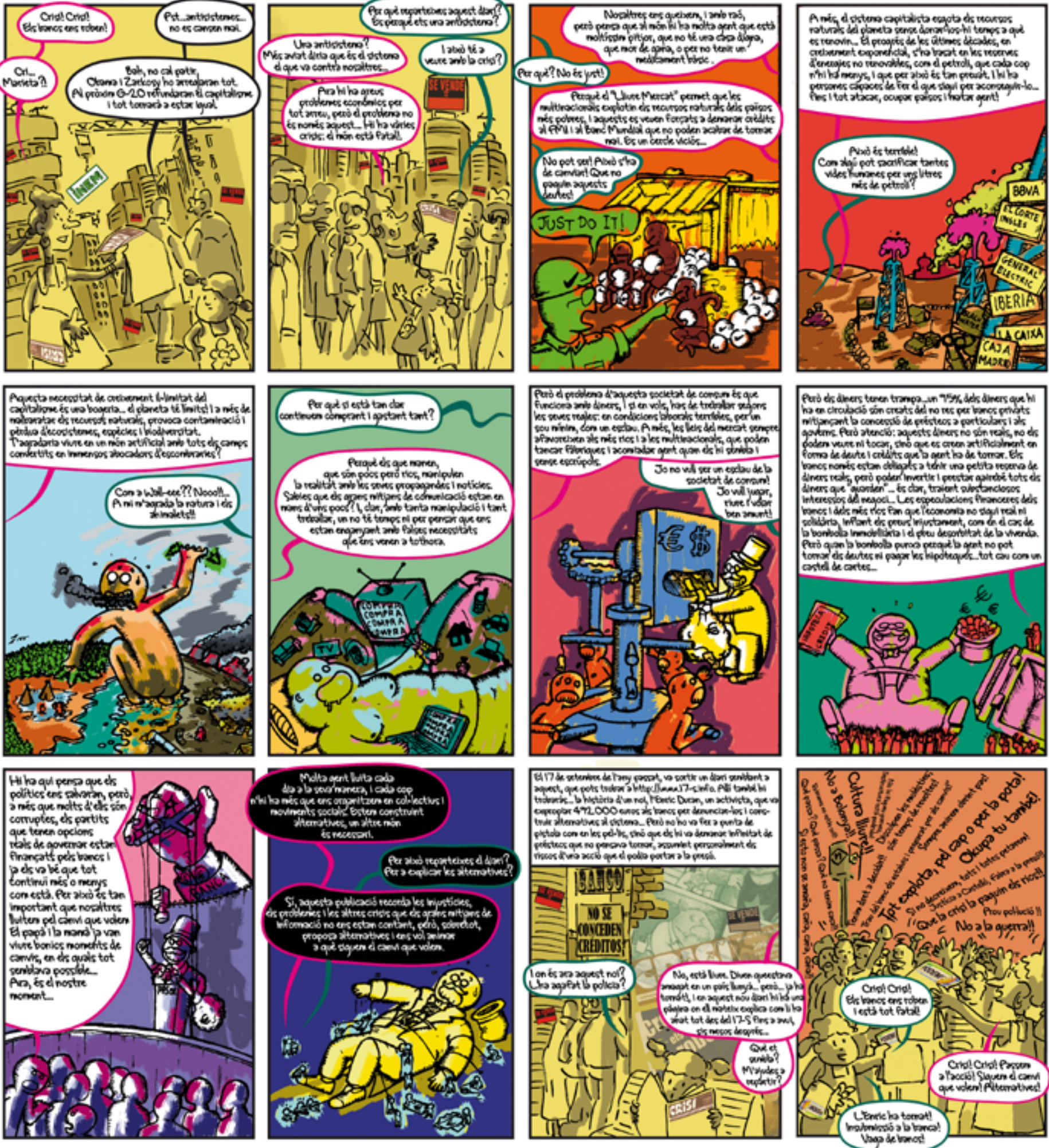
- Podem viure sense bancs
- Sense empreses multinacionals
- Sense diners
- Sense classe política

Podem viure sense capitalisme
Siguem el canvi que volem!

Passeu-lo a algú, no el llenceu!

comic@podem.cat

Editorial

índex

Podem viure sense capitalisme
 Se n'han fet: 350.000 exemplars.
 220.000 en català, 130.000 en castellà.

Aquesta publicació està sota llicència Creative Commons:

Reconeixement - CompartirIgual (by-sa): Es permet qualsevol ús de l'obra i de les seves possibles obres derivades, la distribució de les quals s'ha de fer amb una llicència igual a la que regula l'obra.

Es una creació del Col·lectiu Crisi.
 Web: <http://www.17-s.info>
 Tel: +34935320215

Redacció: Altea Gomez, Blai Dalmau, Enric Duran Giral, Gina C.Fourier, Jordi Marí, Josep Cardona Cuesta,

Kike Kayuco, Magda V. de Miles, Marta Font, Miguel Ganzo, Nuria Albet Torres, Robert Baro, Ramon Ferré, René Debordieu, Xavier Batlles i Col·lectiu Crisi

Edició: Arkadi, Bruno Loth, emi, Jordi Mir Gassiot, Jau, KBruno, Natalia Romero Núñez, Pere Gimenez Trias, Poleiro, Xevi Quirante Sales

S'ha redactat de manera participativa. Les persones que trobareu vinculades a cada pàgina han estat les coordinadores o primeres redactores dels articles, els quals han tingut a partir d'aquí un procés col·lectiu.

Còmic que recorda el contingut de CRISI al 17-S

ANÀLISI DE LA CRISI

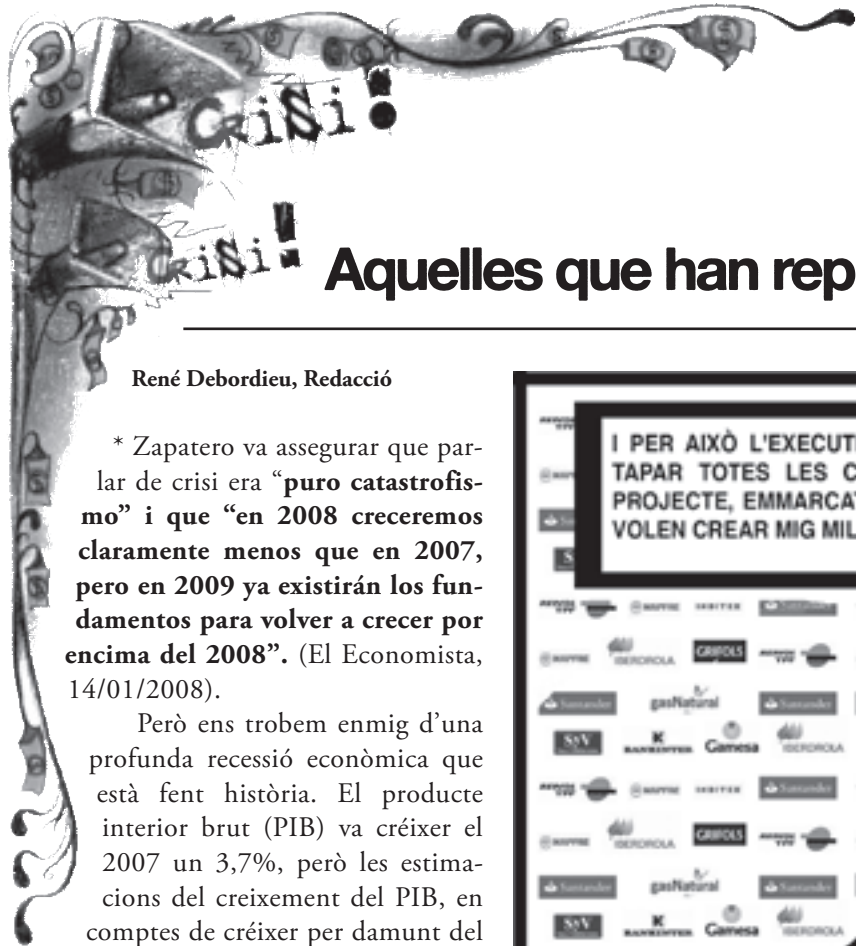
- 2 Mentides i crisi informativa dels grans mitjans de comunicació
- 3 Capitalisme, vaixell tocat i a la deriva
- 4 Declarem naufragada la propietat privada. És l'inici d'una nova era postcapitalista
- 5 Abans de sortir del sistema defensa els teus drets: Contracte temporal en frau de llei
- 6 ALLIBERANT-NOS DE LA BANCA
- 7 Vaga d'usuaris i usuàries de bancs
- 8 Deus diners al banc? Si no pagues seràs lliure
- 9 Torno de l'exili preventiu, per participar d'un moviment social cada cop més massiu.
- 10 Construint un sistema de banca ètica / Un moviment social que també és un banc
- 12 CAP A L'ERA POSTCAPITALISTA

- 10-11 Podem viure sense capitalisme
- 13 Cooperatives d'habitatge de cessió d'ús / Xarxa contra els desnonaments

- 14 Les cooperatives integrals
- 15 **AUTOGESTIONA LA TEVA VIDA**
- 15 De l'educació submissa a l'aprenentatge en llibertat
- 16 Passatemps d'educació ambiental, el joc de la crisi del creixement
- 17 La salut no es un negoci, recuperem-ne el control
- 18 De baix a dalt, un pla organzatiu per ser el canvi que volem
- 18 ALTRES CONVOCATÒRIES I PROJECTES

19 i 20

De les pàgines 1 a 18, es tracta d'una publicació unitària, en que els diversos continguts estan vinculats al títol de 'Podem viure sense capitalisme'. Les pàgines 19 i 20, són a part del contingut en si de la publicació, incloent projectes i convocatòries a les que hem volgut donar suport, però sense que hagin d'estar necessàriament vinculades amb les estratègies d'acció del Col·lectiu Crisi.

Mentides!

Aquelles que han reproduït els grans mitjans i no ens hem empassat

René Debordieu, Redacció

* Zapatero va assegurar que parlar de crisi era “puro catastrofismo” i que “en 2008 creixerem clarament menos que en 2007, pero en 2009 ya existirán los fundamentos para volver a crecer por encima del 2008”. (El Economista, 14/01/2008).

Però ens trobem enmig d'una profunda recessió econòmica que està fent història. El producte interior brut (PIB) va créixer el 2007 un 3,7%, però les estimacions del creixement del PIB, en comptes de créixer per damunt del 2008, han anat baixant successivament, fins a una contracció del PIB del 1,6%. Des del 2008, l'Ibex-35 s'ha deixat gairebé 7.000 punts en el parquet de la borsa (quasi la meitat del seu valor). Diversos organismes a nivell mundial ja estan reconeixent que aquesta crisi és molt superior a la del 1929. Això significa que estem vivint una crisi sense parangó en la història del capitalisme.

* El Govern diu que ha baixat el preu de l'habitatge, assolint “un equilibrio deseado y esperado tras un largo periodo en el que los precios no estaban ajustados a los precios reales”. (A. Romero, Directora General de Arquitectura y Política de Vivienda, a El País 15/01/09).

Però tot i que el preu de la compravenda d'habitatges hagi baixat una mica, de cap manera és l'“equilibri desitjat i esperat” per la majoria de la gent i encara valen un ull de la cara. A més, s'ha de dir que molta gent avui vivim de lloguer, i les ren-

des no baixen, sinó tot el contrari: creixen més i més (enguany han pujat el 4,3% a l'Estat espanyol), fixant uns preus injustos i insuportables que vulnereu el dret constitucional a gaudir d'un habitatge digne.

* El Govern ha posat en marxa el seu Pla E, “Plan de Estímulo de la Economía y del Empleo”, invertint 11.000 milions d'euros públics per finançar obres públiques i per rellotjar la indústria de l'automoció. (Font: Plan E).

Però aquests 11.000 milions de tots

i totes van a parar, en última instància, a mans de grans empreses multinacionals que, mirant només pel seu propi benefici, no dubten en acomiadar gent o presentar Expedients de Regulació d'Ocupació (EROS). El que tampoc ens diuen és que continuen apostant per un model de desenvolupament i transport que ja no és viable a causa dels límits naturals del planeta.

* El Govern ha donat avals a la banca de 100.000 milions d'euros per tal de “rescatar nuestro sistema financiero”, i així,

“respaldar la actividad económica”. (El Mundo, 13/10/2008).

Però no és de sentit comú voler rescatar un sistema financer que ha fet fallida i s'ha demostrat injust i fet a mida per als excessos especulatiu dels més rics i dels bancs. És aquest sistema financer el que ens ha portat a la Crisi Total, i urgeixen canvis i alternatives econòmiques reals, ara i aquí.

* El Secretari d'Estat d'Economia, David Vega, diu que “la inflación podría continuar bajando hasta tasas negativas, pero el Gobierno no espera una deflación”, després d'anunciar-se el gener l'IPC més baix en quasi 40 anys. (El Economista, 13/02/2009).

Podríem preguntar-nos què entén el nostre secretari d'economia amb el terme “deflació”, que generalment es defineix com a “una disminució generalitzada i continuada del nivell general de preus de l'economia” (Rafael Pampillón) i que és el malson de qualsevol sistema econòmic, ja que genera més i més atur a causa del descens del consum.

* Segons Zapatero, “la solvencia de las familias españolas y de las empresas [...] garantiza la situación financiera de nuestra economía”. (ABC, 7/9/2007).

Magnífica solvència la nostra, que ha disparat la quota de morositat dels bancs fins a fites insospitades. Caixa Catalunya ja reconeix un 5,28%, la més a Espanya fins el moment. La consultora Oliver Wyman preveu fins a un 8% de morositat a bancs i caixes espanyoles per a finals de 2009 (Europa Press, 11/02/2009). El Banc Central d'Espanya, d'altra banda, eleva la previsió fins al 9%. mentides@podem.cat

Crisi informativa dels grans mitjans de comunicació

René Debordieu, Kike Kayuco

L'actual situació de crisi deixa ben a la vista la crisi dels mitjans informatius hegemònics i fa necessàries altres formes crítiques d'informar i comunicar-nos.

Els grans mitjans informatius s'han centrat en comunicar massivament els anuncis oficials de les mesures del Govern de Zapatero contra la crisi. Tanmateix, aquestes mesures s'han demostrat insuficients i el malestar social augmenta cada dia que passa, fent urgents altres iniciatives i alternatives per sortir de la crisi. Amb tot, els grans mitjans insisteixen en informar-nos totalitàriament del “Diari Oficial del Govern enfront de la Crisi”.

El resultat d'aquest ordre informatiu és la construcció d'un consens periodístic dependent

d'una actualitat fixada per les accions protagonitzades pels polítics (amb el duet PSOE-PP com a actors principals), show mediàtic que satura i alhora limita i manipula l'opinió pública. Les conseqüències d'aquestes pràctiques periodístiques són gravíssimes i fan clarament visible la crisi dels grans mitjans informatius i del sistema comunicatiu dominant. En comptes de qüestionar la gestió del Govern i d'ajudar a la comprensió de com i per què s'ha produït la crisi, assenyalant responsables i possibles canvis i alternatives al sistema, els mitjans representen a diari una normalitat anodina, com si no hi passés res excepcionalment greu, en el que és l'última gran manipulació informativa d'una indústria periodística que tendeix a reproduir i conservar aquest sistema en crisi.

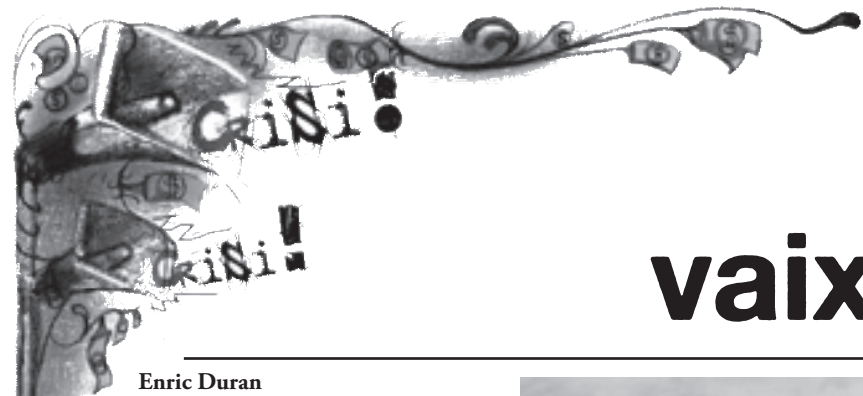
La crisi informativa dels grans mitjans es pot demostrar de diferents maneres. Per exemple, preguntant als responsables d'aquests mitjans per què van marginar als qui, amb indicis fiables, fa temps que pronosticaven l'arribada

de la crisi. Com seguir tolerant una indústria informativa que no ens alerta ni ens informa de com, en realitat, estan anant les coses? Per què no hi ha prou autocrítica col·lectiva per “no haver informat” de que, certament, estava tot molt malament? Per què es van silenciar les denúncies persistents que alertaven de les corrupcions polítiques i dels excessos especulatiu que estaven inflant la bombolla immobiliària fins a límits insuportables? I, és clar, finalment, va esclatar la bombolla; i amb ella, bona part del que quedava de credibilitat als grans mitjans. S'ha de tenir en compte que els drets a comunicar i rebre “informació veraç” i d'“accés als mitjans públics” són pressupòsits fonamentals per a un suposat estat de democràcia, que en aquestes condicions no ens podem creure. Queda ben clar que aquests drets són, sistemàticament, violats i adulterats pel domini del mercat comunicatiu pels grans grups empresarials i per les decisions dels governants.

Un altre símptoma de la crisi dels mitjans he-

gemònics és la simplificació que s'ha fet de la crisi; normalment, reduïda tan sols a “crisi financera”. Tanmateix, tenint en compte tots els problemes i les injustícies que genera el sistema capitalista en els diferents àmbits de la vida, podria ser més adequat parlar, directament, de la crisi total del sistema. Però el Govern, en comptes d'impulsar canvis i alternatives reals a aquesta situació de crisi, s'està servint dels diners públics de tots i totes per a ajudar als bancs i prendre les “mesures pal·liatives” necessàries perquè tot continuï igual (de malament) que sempre... I és que cal informar de que tot el sistema està endeutat, en mans de banquers, i el Govern i els grans inversors capitalistes necessiten dels jocs especulatiu bancaris per “reactivar l'economia”. Per descomptat, els grans mitjans de comunicació, tan públics com privats, també depenen dels bancs i estan lligats als engranatges del sistema, situació que fa que es reproduïxi diàriament aquesta crisi informativa insuportable.

crisinformativa@podem.cat

Capitalisme, vaixell tocat i a la deriva

Enric Duran

Aquest 2009 ens ha arribat com l'any de tots els perills. La tempesta és molt forta, el combustible s'acaba i el vaixell navega a la deriva. S'enfonsarà? Quan?

És molt difícil pronosticar el ritme de la crisi en curs, sobretot perquè no té precedents en la història del capitalisme. La crisi cíclica s'ha unit a la d'un sistema basat en el creixement, el qual ja no es pot mantenir.

La crisi té un caràcter plural (econòmic, energètic, ambiental, ideològic...) i les interrelacions entre els seus diversos components li donen un comportament erràtic i poc previsible.

De tota manera, un conjunt d'indicadors ens estan assenyalant que la recessió global desenvolupada durant el 2008, s'està convertint en una depressió global per aquest 2009. Aquesta nova etapa s'està caracteritzant per les grans caigudes productives i l'augment de la desocupació en els països centrals i en la major part de la perifèria. **La pluja de milions abocada sobre els mercats dels països rics, no han aconseguit frenar la davallada.**

Als EUA, el PIB del 4rt trimestre del 2008 va caure un 3,8%, la producció industrial un 11%, el consum de béns durables i les exportacions un 22%. A l'Estat espanyol, el PIB del 4rt trimestre va caure un 1%, la producció industrial ha baixat un 9,5%, la construcció un 16%, i la venda de cotxes un 30%.

Les informacions disponibles des de l'inici del 2009 indiquen que la tendència s'està refermant. A tot el món **el creixement de l'atur s'ha accelerat** el darrer trimestre del 2008. Només en 3 mesos, hi havia 1 milió de nous aturats als Estats Units. A l'Estat espanyol l'atur ha arribat a ser del 15,5% al febrer del 2009 i s'espera, ja oficialment, que arribi al 18% a finals del 2009. La Comissió Europea ha anat més enllà i ja preveu un 21,4% d'atur pel 2010.

L'únic que **augmenta és l'estalvi personal, de qui pot fer-lo**, davant la por que la situació empitjori, i això fa créixer el **cercle viciós recessiu de consum, producció i inversió**. S'ha produït un ràpid empobriment del gruix de la població, combinant la pèrdua de riqueses il·lusòries en diner virtual amb pèrdues reals de feina, sous i habitatges.

Solucions escandaloses i falses

Des que es va produir el col·lapse financer a mitjans de setembre, els governs d'arreu del món han intentat suavitzar la caiguda a través d'ajudes milionàries; **primer a la banca, després a les indústries clau, com la de l'automòbil**, i en menor mesura als

Així podrien acabar molts cotxes després de l'irreversible declivi de la producció de petroli

consumidors. Ens han fet escandalitzar amb les ajudes als mateixos responsables mentre milions de persones perdien la feina o eren embargades pels seus deutes.

Però ni així estan aconseguint controlar el timó. Aquestes injeccions de fons estan augmentant perillosament **l'endeutament públic sense aconseguir l'objectiu buscat**. Això succeeix perquè darrera de la crisi de liquiditat hi recau el sobreendeutament públic i sobretot privat, que ha col·locat a nombroses empreses i una enorme taxa de consumidors en la morositat, i cada vegada més en la insolvència.

El creixement dels anys anteriors a la crisi era fictici: el creixement real no es pot recuperar perquè l'escassetat de matèries primeres ho impedeix.

A l'Estat espanyol, l'endeutament familiar ha passat en 10 anys del 47% al 135% del PIB. Pel que fa a la morositat dels crèdits concedits per bancs, caixes i cooperatives de crèdit a particulars i empreses, s'han pujat del 0,848% el desembre del 2007 fins el 3,286% en acabar el 2008. En el cas dels establiments financers de crèdit, la xifra ja ha augmentat fins el 6,09%.

El sobreendeutament no s'arregla injectant nou diner prestat al mercat, doncs amb aquestes intervencions només s'aconsegueixen **respirs passatgers** i retarden una mica el col·lapse sense poder-lo impedir. I, d'altra banda, **a través de les ajudes públiques "anticrisi", els deutes canvien de mans** privades a públiques, a costa de posar en risc la solvència dels pro-

pis estats. El dèficit de l'Estat espanyol ja va arribar al 3,4% a finals del 2008 i s'espera que arribi al 5,8% a finals del 2009, mentre que l'UE ja l'ha expedientat perquè no s'excedeixi per sobre del 3%.

L'augment de les desigualtats com a factor afegit

A l'eurozona, les rendes de les persones treballadores, en relació al total europeu, van passar del 70% el 1992 al 62% el 2005. A l'Estat espanyol, el descens fou encara major, del 72% al 61%. Això són xifres oficials, a les que caldria afegir les rendes de tots els milionaris que no declaren a Hisenda.

A més del sobreendeutament, la reducció del poder adquisitiu de les classes populars és el major responsable de la **caiguda de la demanda**. Els més rics anaven fent molts i molts diners, i com que no els podien gastar, els estalviaven i els invertien en l'especulació financera i immobiliària, fent augmentar així el preu dels habitatges i causant el propi endeutament. Ara, el complex bancari, immobiliari i constructor, té 1,6 milions d'habitatges només a l'Estat espanyol, quan la demanda és de 220.000, i el valor d'aquests actius continua reduint-se **ahora que augmenta la morositat**.

El que **també és important** entendre és que la insolvència i el sobreendeutament no són només conseqüència de l'abús financer sobre les empreses i persones, sinó que són el resultat d'un prolongat **estancament productiu**. I la causa principal d'aquesta crisi de creixement de l'economia productiva és **l'encariment i l'escassetat de les matèries primeres i els recursos naturals** que el capitalisme ha estat espoliant, i en molts casos malgastant, cada vegada més les darreres dècades.

La crisi és sistèmica i no té solució dins de l'actual model

Paradoxalment, el que no han aconseguit els mandataris amb bones paraules i promeses, ho ha aconseguit la crisi en qüestió d'uns mesos. La crema de combustibles fòssils s'ha reduït i això ens beneficia contra el canvi climàtic. En canvi, si l'economia es refa, pot fer col·lapsar el planeta, i és que **no es pot créixer sempre en un planeta amb recursos finits**. Ara, a principis del segle XXI, ja estem arribant al límit d'alguns d'aquests recursos. Quan hi torni a haver prou liquiditat financera per reactivar l'economia, el que faltaria serà líquid per alimentar-la. **El pic del petroli és aquí**. L'or negre ens va donar el primer avís, i d'altres combustibles fòssils, minerals per la indústria, fertilitzants per l'agricultura, terres cultivables i un llarg etcètera de recursos limitats, **travessaran problemes ben aviat si l'economia capitalista es refa**.

És el conjunt del sistema el que ha entrat en crisi. Són els pilars del capitalisme, el model de creixement, els seus sistemes productius i el model consumista, els que estan navegant a la deriva. Un sistema globalitzat del que cap país pot escapar perquè està articulat a nivell comercial, productiu i financer.

Si la tendència accelerada de caiguda econòmica no es pot frenar, com molts factors semblen indicar, aquest 2009 entrarem en una gran depressió amb més repercussions que la dels anys 30, ja que bona part dels recursos de la terra ja han estat espoliats.

Hem d'abandonar el vaixell abans no s'enfonsi!

Amb aquesta crisi també arriba el moment de proposar-nos un canvi de model en l'àmbit personal i col·lectiu. **Si posposem l'enfrontament a la situació amb correccions de maquillatge, però no de fons, la caiguda serà més forta i més inapel·lable**. Cal que ens qüestionem de dalt a baix el model econòmic capitalista i desenvolupista.

Ens hem de qüestionar que surtin tants cotxes a rodar, aquesta civilització, aquesta indústria i les seves cadenes que fabriquen automòbils de més, i incomptables muntanyes d'objectes inservibles. No tenen futur. El lloc de treball a la gran fàbrica de torn no és un valor absolut. Cal que posem en dubte el cercle viciós de fomentar el consum, perquè augmenti la producció per sostenir el "nivell de vida". **Si assegurem les necessitats bàsiques, el nostre nivell de vida correspondrà al que som**, a com ens sentim i a com ens relacionem, no pas a les possessions materials.

aladeriva@podem.cat

Avís per a navegants: declarem naufragada la propietat privada. És l'inici d'una nova era postcapitalista

Col·lectiu crisi

La crisi té moltes lectures i hem d'evitar la més derrotista. Hi ha un sistema econòmic individualista i depredador que col·lapsa. La inèrcia ens fa mirar de reformar-lo, la creativitat ens ha de portar a fer-ne néixer un de nou. **El vell món ja no dona més de si i la crisi ens dona l'oportunitat d'explorar-ne un altre**, però aquesta vegada atenent per fi als valors de solidaritat universal i prevalença del bé comú.

Aquest sistema econòmic fa aigües per tot arreu i ens hauríem d'anar oblidant de reflotar-lo. Pot tirar alguns quilòmetres més a la deriva, però tard o d'hora s'enfonsarà. El progrés individual a costa del col·lectiu no té futur; la pròpia vida i les lleis de la natura ens ho demostren. **Allò que no és sostenible naufraga, i les claus d'aquesta sostenibilitat són la preservació de la natura i la primacia del benefici col·lectiu.**

A un sistema que es comença a ensorrar, tenim el dret a demanar-li que ens doni menjar i sostre, que ens permeti mantenir el nivell de vida consumista, però no podem esperar que ho faci per gaire temps, perquè s'acabarà enfonsant, i nosaltres amb ell. És senzill exigir que no ens treuguin el lloc de treball, però dubtem que sigui l'hora de la queixa megàfon en mà. Creiem que **més aviat és l'hora de posar a treballar la nostra imaginació** per visualitzar altres activitats productives, una altra ciutat, un altre camp, i començar-ho a construir!

Primer de tot, destriem què és el que està en crisi i què no ho està

Està en crisi l'especulació amb l'habitatge. No ho està la necessitat de sostre i refugi. Hi ha manca de llocs de treball assalariat, però sobren tasques importants a fer. Mentre una gran quantitat de gent lluita per poder pagar la seva hipoteca, milers d'habitatges es fan malbé perquè els seus propietaris ni els utilitzen ni els volen vendre.

Està en crisi el treball assalariat. No ho està la necessitat d'alimentar-nos. Mentre milions de persones es queden a casa esperant que algú els torni a donar feina, als afores de molts pobles i ciutats una gran quantitat de terres resten abandonades, quan per cultivar-les només caldria el temps que ara a molta gent li sobra.

Està en crisi la producció industrial. No ho està la necessitat d'usar els productes. Mentre un nombre inimaginable d'objectes deixen de ser utilitzats a la mínima que s'espantlen o quan el seu comprador els avorreix, milers d'operaris no els arreglen perquè ningú els ho paga. Qui treballa gratuïtament per algú que després no ho compartirà?

Pisos buits, terres abandonades, objectes en desús. Què tenen en comú? Que el seu propietari en priva l'ús a tercers, sense fer-ne ús propi. I és que **la crisi més grossa és la de la propietat privada, com a pal de paller de les relacions econòmiques i les relacions socials.**

Terres ermes i cases que cauen. Repoblem noves idees.
Organitza't! Junts podem!
<http://www.17-s.info/repoblar>

Com algú gosa dir que no s'hi pot fer res, amb aquesta crisi? Com els banquers i els polítics s'atreixeixen a demanar-nos que confiïm en un sistema tan estúpid? **Que l'economia va malament? El que va de manera deplorable és el capitalisme!**

La compatibilitat entre plusvàlua, acumulació de capital i especulació per part dels rics, versús consumisme amb drets econòmics i socials, per la banda del poble, s'ha acabat!

Això només era possible quan amb els ingressos del futur es pagaven les despeses del passat; és a dir, només a través d'un creixement que ja no pot continuar.

Ara del que es tracta és de mantenir el benefici capitalista per a uns quants o recuperar una vida digna per a tothom. Les dues coses alhora ja no són possibles, doncs eren fruit d'una farsa, **la farsa d'un creixement basat en el crèdit i l'espòli de la natura.**

Declaració d'una nova era postcapitalista

A hores d'ara ja sabem que no podem resoldre un problema amb la mateixa manera de pensar que l'ha creat. **Llavors, la solució està en pensar d'una manera nova, no?** Doncs, som-hi:

A partir d'aquest moment proclamem la nostra rebel·lia del vell món, **declarem naufragada la civilització de la propietat privada en desús.** Donat que els estats insisteixen en perpetuar aquest model inviable, els i les declarants revocarem el dipòsit de sobirania que els havíem atorgat com a poble.

I així inaugurarem una nova civilització, la de les necessitats i el dret d'ús. Tothom tindrà dret a fer ús d'allò que necessita, quan ningú n'està fent ús. Tothom serà propietari d'allò que usa i si són varies les persones que ho utilitzen, serà una propietat comunal. Els coneixements passaran a ser lliures i tothom en podrà

gaudir.

Declarem iniciada una nova era postcapitalista, l'era del dret d'ús, de l'economia dels recursos i els béns comuns. Serà fent una bona gestió dels recursos que el capitalisme infrutilitza i que cal compartir, la forma en que convertirem la crisi en un canvi positiu.

Terres per cultivar, pisos buits, cases inhabitàdies, objectes abandonats, menjar llençat, energia mal utilitzada, cotxes d'un sol ocupant, pobles per repoblar, cultura privada de llibertat. Tot són llavors sobre les quals construir una nova economia per a un nou món. Un món pel que tenim moltes coses a fer.

Acabarem amb els latifundis, rehabilitarem les cases, sembrarem la terra i cuidarem els boscos. Compartirem els estris, alliberarem el coneixement, autoproduïrem l'energia, repartirem el que és bàsic. Cuidarem els dèbils, intercanviarem el temps, ens regalarem somriures.

Des de l'autogestió popular **construirem la plena ocupació.** Tothom tindrà coses a aportar al bé comú i cadascú rebrà allò que necessita: sostre, escalfor, menjar i aigua, principalment. Juntes compartirem el que sabem i aprendrem de nou. Gaudirem del plaer de compartir, relacionar-nos i estimar. **Recuperarem el gust pel saber viure** que el tacte de les targetes de crèdit ens havia fet perdre.

Aquesta no és una nau de bojós. De fet no afirmem res diferent del que ens estan recordant els indígenes d'Amèrica, aquells a qui vam arrabassar la mare terra fa més de 500 anys:

Extracte del 'Llamamiento desde los Pueblos Indígenas frente a la Crisis de Civilización Occidental Capitalista'.

"Urgen nuevos paradigmas de convivencia y

en ese contexto, no sólo "otros mundos son posibles", sino que son urgentes, y además, están siendo ya contruidos desde las primeras víctimas de las formas más bárbaras de la violencia capitalista/colonial/moderna y contemporánea: los Pueblos y Comunidades Indígenas, Originarios, Campesinos, Ribereños, Quilombolas, Afrodescendientes, Garifunas, Caboclos, Dalits, entre otros; y sus hijos que migraron a las barriadas/fabellas pobres de las ciudades; y todos los demás excluidos, invisibles e "intocables" del planeta; quienes seguimos resistiendo, fortaleciendo y actualizando formas alternativas de organización social, tecnológica, ética, política, económica, cultural y espiritual de la existencia humana."

Amb aquesta inspiració viva, ens ocupa la tasca inajornable de construir ara i aquí una forma de vida pròpia dels diversos pobles d'occident, amb nous valors, noves institucions i noves il·lusions. Aquest procés instituent no comença ara, però és amb aquesta publicació que volem donar-li una forta empenta perquè culminï amb la constitució, per part d'un gran nombre de persones, d'una nova forma d'organitzar-nos en societat.

Aquest NO és un atac contra cap persona. Tothom es pot equivocar, i a ningú li podem negar el dret a una segona oportunitat, encara que ells no la donessin en el seu moment.

Aquesta SÍ és una crida a que totes les tripulants i passatgers que pensin, sentin o necessitin aquest canvi, es posin amb nosaltres a construir noves embarcacions més estables abans que aquest "Titanic" s'acabi d'enfonsar.

Davant del canvi de la civilització, cadascú ha de reesituar el seu paper a la vida.

Ara o mai, siguem el canvi que volem veure en el món!

postcapitalista@podem.cat

Fent ús de la nostra sobirania com a poble, establim un període de transició perquè tothom se'n vagi fent a la idea i qui vulgui es pugui incorporar a aquest moviment postcapitalista. Els detalls d'aquesta transició per abandonar el món vell i començar a viure segons aquest nou paradigma, els trobareu a les pàgines centrals.

Contracte temporal en frau de llei

Els mil i un avantatges de tenir un contracte temporal

Redacció

Sabies que el 91% dels contractes inscrits al desembre del 2008 eren contractes temporals? Si el teu contracte és temporal i t'obsessiona l'imminent "no renovació de contracte", no et deprimeixis i passa a l'acció: l'acomiadament a l'Estat espanyol és lliure... però no gratuït!

En Carles treballa a jornada completa de dependent al mostrador de l'empresa de construcció "CONSTRUFÀCIL S.L.". Fa tres anys que hi treballa, però té un contracte d'obra que va renovant de tant en tant i cobra 990 euros al mes. La Llúcia treballa d'ajudant de dependent a temps parcial a la botiga de roba "QUE FASHION SÓC S.L.". Té un contracte temporal (eventual per circumstàncies de la producció) a temps parcial i cobra 500 euros mensuals. En els darrers temps, en Carles i la Llúcia tenen por: en Carles, perquè sap que la seva empresa va malament i s'està desfent de personal a l'espantós ritme d'una persona al dia; la Llúcia, perquè li han dit que la seva empresa mai fa indefinides les seves treballadores, ja que prefereixen contractar gent nova cada nou mesos.

Ambdós es veuen al carrer en poc temps, i malgrat que estan habituats a no tenir una feina estable, aquesta vegada tenen més por que en ocasions anteriors. Per què? Perquè han llegit els diaris i han vist com les xifres de l'atur estan creixent exponencialment. Saben que els serà molt difícil trobar una nova feina en aquestes circumstàncies.

El que no saben en Carles i la Llúcia és que la Llei els protegeix. Com que no ho saben, quan els seus respectius caps decideixin no renovar-los el contracte, en Carles i la Llúcia signaran la seva liquidació i se'n aniran cap a casa. Cada un d'ells cobrarà una miserable indemnització de 8 dies per any treballat des de l'última renovació del contracte. Previsiblement, cap dels dos marxarà a casa amb més de 500 euros a la butxaca. I encara pitjor: estaran convençuts que han rebut un tracte just. I com en Carles i la Llúcia, milions de persones es trobaran en la mateixa situació: amb una liquidació paupèrrima i sense perspectives de trobar feina.

Els caps d'en Carles i la Llúcia es creuen molt llestos. Els seus assessors van recomanar que els hi fessin un contracte per obra a ell i un contracte eventual per circumstàncies de la producció a ella. Per què? Perquè quan els acomiadin (o, com diuen ells, quan "no els hi renovin el contracte"), només hauran de pagar la indemnització de 8 dies per any treballat, a comptar des de l'últim contracte, enlloc dels 45 dies per any treballat amb què

es paga l'acomiadament improcedent d'un treballador amb contracte indefinit (que és el famós "contracte fix", com es coneix en llenguatge popular). Sort que a l'empresa tenen un assessor, i saben com aprofitar la llei al seu favor!

El que no saben els caps d'en Carles i la Llúcia (tot i que, possiblement, sí que ho sapiga el seu assessor) és que els contractes que han signat els seus empleats estan en frau de llei. La majoria de contractes temporals

la causa.

Si en Carles estigués treballant en una obra (com diu el seu contracte) i no de dependent, la causa estaria justificada, perquè una obra dura el que dura, i quan s'acaba, tots cap a casa. Si la Llúcia hagués estat contractada per a cobrir les rebaixes de desembre, i no com a dependenta habitual de la botiga, la causa de la temporalitat seria lògica. Però com que no ha estat així, en Carles i la Llúcia tenen una opció que no s'han plantejat: el dia que els donin la liquidació, poden signar amb

pugui demostrar la causa de la temporalitat del teu contracte (que els correspon a ells justificar, i no a tu, ja que la temporalitat no es dona per entesa), i tingues-ho clar, si la temporalitat és falsa no podran demostrar-la, aleshores l'empresa t'haurà d'abonar la corresponent indemnització per acomiadament improcedent (els 45 dies!) més els salaris de tramitació (o sigui, pagar-te el sou dels mesos que han transcorregut des que va finalitzar el contracte fins a la sentència). A més a més, hauràs cotitzat els mesos d'espera. Tot això sense comptar la part que et correspon per vacances, pagues extres, etc. I a més, amb dret a cobrar l'atur, si has cotitzat prou dies.

Et sents identificat amb aquesta situació? Tens un contracte temporal sense causa justificada? Et fa por l'inevitable acomiadament que s'aproxima? Aleshores, llegeix atentament. Quan et presentin la liquidació, firmahotot amb un "NO CONFORME" i posa la data a sobre la signatura. Tens 20 dies, ni un de més, ni un de menys, per presentar una demanda per acomiadament improcedent. Pots representar-te tu mateix al judici o buscar-te un advocat (d'ofici, si proves que no tens recursos, o pagant-li tu mateix). Pots trobar un advocat d'ofici a qualsevol col·legi d'advocats. Si perds el cas (altament improbable, perquè els jutges no són pas rucs i saben que als treballadors se'ls explora tant com es pot), el més habitual és que el jutge condemni l'empresa a pagar els costos del judici. Si el guanyes, hauràs de pagar al teu advocat fins a un màxim de la tercera part dels diners que hagi rebut (tret que hagi pactat una altra cosa amb ell o ella). També, pots anar a un sindicat per tal que t'orientin una mica i et proposin un advocat (que hauràs de pagar, sempre que no estiguis afiliat al sindicat des de fa més de sis mesos). O pots anar a un bufet privat per tal que porti el cas. S'acostuma a recomanar de pactar un preu o un percentatge amb el teu advocat (fins i tot si és el d'ofici) per tal que dediqui una mica d'atenció al teu cas.

(*) Aclaració: "La direcció ha decidit" = "Jo he decidit"

a Espanya estan en frau de llei, i no perquè siguin temporals, sinó perquè no compleixen els requisits per a justificar la seva temporalitat. L'absència en aquestes contractacions del principal requisit que ha d'acomplir un contracte per tal que pugui ser temporal, n'és

Si t'acomiaden d'un treball falsament temporal, pots signar la liquidació amb un "no conforme" i demandar l'empresa per acomiadament improcedent.

un "NO CONFORME" i demandar la seva empresa per acomiadament improcedent. Perquè com el seu contracte estava en frau de llei (la causa de la temporalitat era falsa) ells tenen, en realitat, un contracte indefinit, i a la finalització improcedent d'un contracte indefinit li correspon una indemnització de 45 dies per any treballat. I com ells, milions de treballadors i treballadores tenen la mateixa opció.

Sona bé? Doncs això no és tot. Si demandes la teva empresa per acomiadament improcedent, aniràs a judici. La sentència trigarà un parell de mesos a arribar. Quan l'empresa no

I gravat això a la memòria: no és una "no renovació de contracte". És un acomiadament. Improcedent, per acabar-ho d'adobar. I l'acomiadament improcedent es paga car. Tens dret a la tutela judicial (o sigui, que un jutge decideixi si el teu acomiadament és o no és procedent, i que no ho decideixi l'empresari). No renunciïs als teus drets (que ja són prou escassos) i aprofita-ho abans que al Govern no se li acudeixi de canviar els pocs avantatges que té la legislació laboral vigent. I recorda sempre: l'acomiadament a l'Estat espanyol és lliure, però no gratuït. Si no defenses els teus drets, qui ho farà per tu?

contractetemporal@podem.cat

Okupar, resistir, produir

Altres propostes per aturats, autònoms i més.

Aquest és un lema que s'ha popularitzat al voltant de les fàbriques i empreses recuperades que a Amèrica Llatina, i especialment a Argentina, s'han activat en moments de crisi. I no només recentment allà, sinó que en altres moments històrics, en diversos continents, quan mitjans i grans empresaris han tancat el seu negoci que ja no rendia, els treballadors, en comptes d'anar-se'n cap a casa, l'han pres i l'han tornat a posar en marxa seguint models cooperatius.

Valorem especialment la recuperació d'empreses si les seves produccions són útils per cobrir neces-

sitats reals i coherents amb el medi ambient. Cridem a la gent treballadora a aprofitar les oportunitats que se'ls puguin presentar. Tindran el nostre suport.

Si aquest article és per a qui té un treball temporal, comentar-vos que en tenim d'altres d'interès per a sectors socials molt diversos que també estan patint molt aquesta crisi, com aturats, autònoms i fins i tot petits empresaris. En primer lloc, si teniu problemes amb els vostres deutes bancaris, no us deixeu de mirar la pàgina 8. Més enllà d'això, també podeu participar de constituir cooperatives on qui ja tingui activitat la pugui mantenir, i on qui no tingui feina la trobi a partir del suport i

les necessitats d'altres cooperativistes. Per això llegiu-vos la pàgina 14 en relació a les cooperatives integrals, una proposta que de fet pot interessar a sectors socials molt diversos. Com ja s'ha explicat en la pàgina anterior, és des de l'autogestió popular com podem construir la plena ocupació, així que diversos textos a continuació tindran a veure amb la creació de llocs de treball des de projectes participatius

ENLLAÇOS

Web de la CGT del País Valencià.
Sindicat de palma de la CNT
Recursos al web de la CGT de Catalunya

<http://www.cgtpv.org/>
<http://palma.cnt.es/>
<http://www.cgtcatalunya.org/>

Vaga d'usuaris i usuàries de bancs

Si ens unim no ens podran aturar!

Col·lectiu crisi

Coses molt greus han passat al voltant de la crisi financera internacional des que la publicació CRISI va veure la llum. **El titular de la revista del 17-S, 'Creus que els bancs et roben?', va ser respòs sense mitges tintes pels ajuts de més de 2 bilions d'euros que EEUU i els països de la UE han garantit a la banca privada, amb diners que són dels ciutadans.**

Ja no eren només els banquers, sinó que es va demostrar que polítics i banquers van de la mà per espoliar la riquesa de la gent. **Banquers financen polítics, polítics financen banquers.** Arreu del món, les polítiques de "socialisme pels rics i capitalisme pels pobres" es duen a terme de manera cada cop més evident. Els bancs importants amenaçats de fallida són rescatats amb diner públic, mentre que la majoria dels principals inversors i executius del sector financer han vist engrèixer el seu patrimoni personal amb ingressos milers de vegades per sobre respecte les persones treballadores.

Així, es fa tot el possible per salvar les inversions dels més rics i, **mentrestant, milions de persones** arreu del món **estan perdent les seves cases** o estan esclavitzades pel treball a causa de deutes molt durs de pagar, i hi ha 2.900 milions de persones que ni tan sols tenen deutes, perquè malviuen amb menys de 2 dòlars al dia.

Així doncs, els estats han demostrat de quin bàndol estan, deixant que la gent ho perdi tot perquè guanyi la banca.

El novembre va començar la campanya Aquest panorama, no es podia acceptar i davant d'això ens havíem de plantar, calia dir prou i actuar. La publicació del 17 de setembre ja contenia unes propostes concretes que eren premonitòries després del succeït en l'esfera internacional a partir d'aquell moment. La primera acció que vam posar en marxa va ser la **Campanya per la vaga d'usuaris i usuàries de bancs que va començar oficialment el 12 de novembre**, obrint les preinscripcions i difonent-les a través d'Internet.

Els primers dies de campanya s'hi va inscriure molta gent de la que va visitar la nostra web. Hi havia molts perfils diferents: activistes, solidaris, persones molt endeutades, qui porta molt de temps en llista de morosos, etc.

4 mesos després de la posada en marxa de la campanya, estem arribant a les 400 persones preinscrites. Moltes són a Catalunya, però també hi ha bastants inscrits al País Valencià, Madrid,

Aquestes cues per treure els diners es poden repetir cada vegada més

Andalucía, Euskalherria, Galiza i Illes Balears. I en alguns llocs ja hi ha hagut trobades i contactes previs a la redacció d'aquest text.

D'inici no vam marcar un dia per cridar a tothom a treure els diners del banc, no volíem que la proposta es veiés com una acció espontània sense un futur clar. Volíem preparar-la bé i que poc a poc es pogués anar agafant la confiança de que la cosa anava seriosament, de manera que vam proposar un mecanisme de participació consistent en que en el moment en que arribem a ser 1.000 persones en un determinat territori, serà quan la vaga es tiri endavant.

Sabem que molta gent té por del que pugui passar si fan fallida els bancs, és una por que el sistema dominant ha sabut posar molt bé en els nostres cossos i en les nostres ments. Per això no vam posar un dia massa precipitat per treure tots els diners dels bancs. Des del principi també sabíem **que tenim molta feina per endavant per demostrar**, amb propostes molt clares i experiències pilot, **que podem viure molt millor sense bancs** i no en un futur sistema hipotètic, sinó **ara i aquí**, organitzant-nos als barris, als pobles o a les nostres comunitats.

Per això en el text de metodologia de la campanya hi vam escriure el següent:
"Donat que les persones participants, especialment

les que deixen de pagar deutes i tenen habitatges embargables, assumeixen un risc personal, la manera que tindrem com a col·lectiu de vaguistes per a superar aquest risc és la solidaritat i el suport mutu. A tothom que s'apunti a participar se li demana que pugui ser solidari. Així doncs, entre totes les participants crearem una xarxa de suport interpersonal per assegurar que a ningú li falti sostre ni un plat a taula. Més enllà d'això **la pròpia vaga pretén incentivar la posada en marxa de les alternatives de societat**. Demostrar que es pot viure bé, i de fet millor, sense bancs, serà un dels objectius principals de la campanya. D'aquesta manera, retirar els diners del banc es convertirà en un pas per reforçar les alternatives, amb la possibilitat que invertir diners en aquestes i deixar de pagar els deutes podrà ser una manera d'implicar-se en solucions comunitàries per tenir cobertes les necessitats bàsiques."

La vaga de bancs s'ha anat concretant en propostes

Tant la forma de participar en la vaga com la xarxa genèrica de suport mutu s'han anat concretant amb els mesos en diverses propostes que tenen el seu espai en aquestes pàgines.

* **Qui té estalvis i comptes corrents en banca convencional els pot tancar i fer servir opcions ètiques o cooperatives.**
(Informació a la pàgina 12)

* **Qui té deutes els pot deixar de pagar.** (In-

formació a la pàgina 8). I si és la hipoteca el que es pot pagar, atenció a la pàgina 13.

* **Qui no té deutes però està convençuda de col·laborar, pot demanar préstecs per no tornar-los** i dedicar aquests diners a promoure les alternatives

de vida, començant per ella mateixa. (Informació a la pàgina 9)

* **Les persones que ja són moroses**, d'alguna manera ja són part de la vaga i es poden afegir al col·lectiu.

* **Qui decideixi mantenir el seu compte corrent en una banca convencional**, per les raons que sigui, pot posar-hi només els diners mínims per les operacions que necessiti i **col·laborar reclamant al banc d'Espanya** tots els abusos que es cometin amb els seus comptes.

Però la vaga és una acció sobretot per construir alternatives, perquè es pugui viure sense bancs, i per això no ens satisfem en anar un dia i treure tots els diners del banc o amb semblar la por perquè tothom ho faci. **Som conscients que molta gent no s'apuntarà a l'alternativa fins que aquesta sigui sòlida** i sigui més viable viure sense bancs.

Per això la vaga està vinculada a tota una sèrie de propostes que expliquem en pàgines següents i que estem convençudes que ho faran possible:

* **Les cooperatives de banca ètica**
(pàgina 12).

* **Les cooperatives d'habitatge de cessió d'ús**
(pàgina 13).

* **Les cooperatives integrals** (pàgina 14).

A més, finalment hem decidit convocar-la com a part de l'acció massiva que s'explica en les pàgines 10 i 11, de manera que serà una de les maneres de participar en una proposta global de vida després del capitalisme.

Quin poder pot tenir un registre de morosos si hi som totes? Quina força tindran els seus embargaments si ens afecten a milions? Amb què especularan si traiem els diners del banc?

Si totes les persones conscienciades i moroses ens ajuntem i ens donem suport els uns als altres, no ens podran aturar.

Treu els diners del banc, que no especulin amb els nostres estalvis! No paguis la teva hipoteca i quedat a viure a casa, no paguis els teus crèdits personals. Participa a la vaga de bancs!
vagabancs@podem.cat

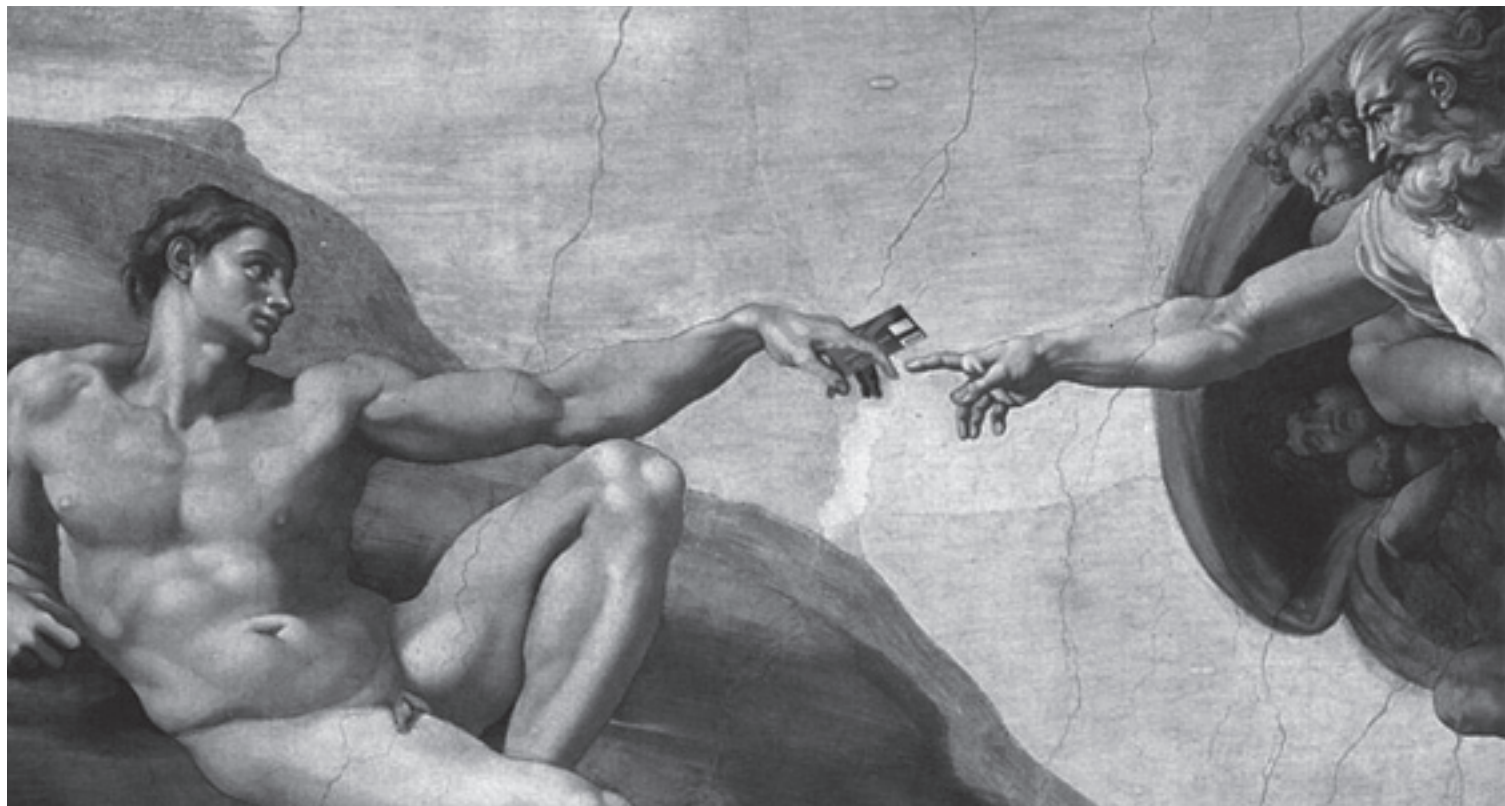
Fem grups de pressió banc per banc

A partir d'ara organitzarem els deutors també per entitats bancàries i financeres per augmentar la capacitat de pressió o acció coordinada.

Mentre ens organitzem per territoris que és molt important sobretot per a la construcció d'alternatives i per al suport mutu més local, també aquelles persones amb deutes que tenim dificultats o no podem pagar ens podem organitzar per entitats bancàries, especialment les més grans i de caràcter estatal (i internacional?). Això podria donar més força de pressió a la gent organitzada.

Els greus problemes de liquiditat que atresoren les entitats pot redundar en benefici de la capacitat de pressió d'aquelles persones que ens sabem organitzar.

Per participar, consulteu l'enllaç:
<http://www.17-s.info/grupsperbancs>

Deus diners al banc?

Si no pagues seràs lliure

Enric Duran

El poder econòmic ha dedicat molts esforços a fer que les persones que no paguen els deutes bancaris siguin vistes com a persones rebutjables socialment, però aquesta no és més que una altra de les formes de manipulació que té el sistema en relació a les maneres de fer que el perjudiquen. En canvi, la persona morosa, encara que arribi a ser-ho per errors en la gestió dels seus diners, deixa de ser part del sistema consumista i això li dóna un potencial per aprendre a viure d'una altra manera. En un moment de crisi aguda i **quan els morosos som milions, si ens organitzem podem ser part activa d'aquest gran canvi social que cada vegada més persones trobem necessari.**

La morositat pot gestionar-se amb ètica. De la mateixa manera que considerem consumidor responsable aquella persona que consumeix com a decisió política en relació a aquelles maneres de comprar que no perjudiquen a les persones i el planeta; una persona, a l'hora de deixar de pagar els seus deutes, pot escollir a qui paga i a qui no segons criteris semblants. Així, pots pagar primer als teus amics si els deus diners i als teus proveïdors que siguin empreses petites i mitjanes, deixant impagats a l'Estat i sobretot a les multinacionals i els bancs.

Algunes respostes per desmitificar l'impagament de deutes

Per començar, és important saber que és només un incompliment de contracte que depèn del codi civil. Has d'oblidar l'associació judicidelinqüent. **No ets cap delinqüent.** Ets lliure de viatjar a on vulguis, com vulguis i quan vulguis. Deixar de pagar crèdits, únicament et tanca les portes a demanar nous crèdits, et pot produir embargament de comptes o nòmina, i de béns presents i futurs. Però **no et poden embargar tots els teus diners** o els teus ingressos, ni molt menys. La llei té previstos uns béns i ingressos que són inembargables.

Quina quantitat m'embargaran de la nòmina (També per a pensió, autònoms, baixes i aturades).

En cas que la nòmina estigui per sota del salari mínim interprofessional (SMI), aquesta no es pot embargar. Per al 2009, l'SMI és de 624 euros. Per sobre d'aquesta quantitat s'embarga segons els trams que defineix l'article 592 de la Llei d'Enjudiciament Civil (LEC), que habitualment serà molt menys del que pagues als bancs:

Sou	Quantitat embargada	Sou després de l'embargament
700	22,8	677,2
800	52,8	747,2
900	82,8	817,2
1000	112,8	887,2
1100	142,8	957,2
1200	172,8	1027,2
1300	213,2	1086,8
1400	263,2	1136,8
1500	313,2	1186,8

Siguin 20 deutes o sigui 1, entre tots els creditors no poden embargar-te més que aquesta quan-

Quan et truquin les empreses de cobrament, simplement dig'ls que no pagaràs, perquè els teus pocs ingressos són per menjar i altres coses realment necessàries.

titat. **Quan poden fer-me fora de casa i quan no?** En línies generals, només et poden fer fora de casa si:

- Deixes de pagar la hipoteca.
 - No tens hipoteca però el deute és d'una quantitat prou gran en relació al valor del pis.
- Quan s'embarga un pis hipotecat per préstecs personals o targetes, podran embargar-lo i dur-lo a subhasta sense poder incloure la quantitat que ja està hipotecada. Qui es faci amb aquest títol de propietat subhastat, haurà de negociar amb el propietari hipotecat, podent vendre la seva part, comprant la resta de l'habitatge o acordant la seva divisió proporcional.

Si no estàs d'acord amb el que et volen embargar perquè tens un altre bé més barat i menys molest que cobriria el deute, l'article 592 de la LEC et dóna el dret a reclamar que es canviï un embargament per un altre. En cas que sigui massa difícil establir aquest criteri, l'article 592 també inclou un ordre de prioritats d'embargament que podem reclamar al jutge si s'incompleix.

Embargament de comptes

L'embargament d'un compte en un banc a causa d'un deute amb un altre banc, és vàlid quan, i només quan, l'execució que ordena el jutge inclou la quantitat màxima que es pot embargar. Sinó s'ha de denunciar per execució il·legal.

Si et bloquegen el compte al teu banc sense ordre judicial, ho hauran fet perquè tens obert el

compte en una entitat on deus diners. Si t'oblides d'aquest compte i n'obres un altre en una entitat diferent on no tinguis deutes, no tindràs aquest problema. Si algú t'ajuda, pots posar-te només com a persona autoritzada en aquest nou compte per estar més segura.

Altres consells personals

*** Si no pots més: deixa de pagar immediatament** totes les targetes i crèdits, prioritza **la teva salut i les necessitats bàsiques de la teva família abans de pagar els deutes bancaris.**

* Si sou una parella casada i un o ambdós teniu deutes que aneu a deixar de pagar, és important que estigueu en règim de separació de béns, perquè us podrien embargar les dues nòmines i a més sumarien les quantitats abans de calcular la quantitat embargada. La separació de béns la podeu fer de mutu acord davant d'un notari i no us pot costar més de 150 euros.

* Abans de vendre o canviar de nom un cotxe perquè no te l'embarguin, comprova a Trànsit si té reserva de domini. Els cotxes amb reserva de domini no es poden vendre sense cancel·lar el deute.

* No fer cas de les trucades telefòniques i cartes que arribaran en un futur, per molt amenaçadores que siguin. Hi ha diferents maneres de lliurar-te de les trucades: consulta la web.

* Si avisen als teus veïns, pots denunciar-los per vulnerar la llei de protecció de dades.

* Assumeix tan aviat com puguis una nova vida

financera. Sense préstecs bancaris, ni targetes, ni compres a terminis. Es pot viure bé, t'ho assegurem.

Els morosos als bancs som milions, si ens organitzem podem tenir una segona oportunitat sense bancs ni embargaments.

Judici civil.

Davant el judici civil, **moltes persones podem accedir a la justícia gratuïta i no ho sabem.** Els ingressos mensuals màxims per unitat familiar per accedir a la justícia gratuïta varien entre els 1.000 i els 2.000 euros mensuals segons el territori.

Presentar-te al judici no és obligatori, però si vols ser-hi i rebre suport, pots convocar a gent a la web a baix indicada.

Aquestes qüestions són part de les preguntes i respostes freqüents sobre el no pagament de deutes que el **Col·lectiu Crisi ha posat a disposició pública en l'apartat de Comunitat de Morosos del web <http://www.17-s.info/morosos>.** En aquest enllaç podeu trobar més informació i persones disposades a ajudar i aclarir els vostres dubtes.

seraslliure@podem.cat

Organitzar-nos en cooperatives ens pot servir per viure sense bancs i sense preocupar-nos pels nostres anteriors deutes

- L'embargament d'una persona inclou les seves participacions socials en empreses, però té una excepció: l'aportació social a una cooperativa no és embargable segons consta en les diverses lleis de cooperatives.

- Aquella propietat que passa a ser d'una cooperativa on els estatuts impedeixen

l'especulació i el lucre, és una propietat que surt del capitalisme i de l'Estat i passa a ser un bé comú. Una eina per a les propostes d'alternatives que trobaràs en pàgines següents.

- Per a totes aquelles persones que vulguin començar un procés de transició per sortir

del capitalisme, però que no se senten tan segures com per viure només amb relacions de confiança, la forma legal de la cooperativa els permet anar-se conscienciant i vinculant a les alternatives, sense haver de renunciar a un marc jurídic de relacions.

D'aquesta manera es poden convertir en una

eina jurídica clau de la transició per superar el sistema. Si t'interessa aquesta opció, et recomanem que llegeixis les pàgines 13 i 14, amb projectes concrets en aquesta línia: la cooperativa d'habitatge de cessió d'ús i la cooperativa integral.

Torno de l'exili preventiu, per participar d'un moviment social cada cop més massiu.

Carta de l'Enric Duran, qui l 17 de setembre, va anunciar l'expropiació de 492.000 euros a 39 entitats bancàries per destinar-los a alternatives de societat i va marxar del país.

Des d'algun lloc d'aquest petit planeta, i a mesura que rebia notícies del que passava a partir del 17 de setembre, el meu enfocament del període que havia d'estar fora del país anava canviant molt ràpidament. Si al principi m'havia acomiadat creient que almenys estaria un any fora, doncs era el temps que havia cregut necessari per preparar una hipotètica tornada a casa on m'esperés un judici segur, aviat vaig veure que això no estava tant clar.

Mentre l'impacte del 17-S em feia pensar que hi hauria moltes possibilitats que el suport sigués massa gran per a que em poguessin arribar a empresonar, l'esclat total de la crisi, des de mitjans de setembre em motivava a dedicar totes les meves energies per aprofitar el moment. Va agafar forma el pensament que el motiu per tornar potser ja no hauria de ser tant l'hipotètic judici, que no era tant segur que es celebrés, sino les ganes de participar en aprofitar l'oportunitat de canvi social que ens brinda la crisi i que havia estat en l'origen de la meua acció d'expropiació.

Després d'aquesta reflexió i canvi de plans, en el comunicat que vaig escriure el 17 d'octubre, ja deia:

"Per la meua banda, davant de la falta de denúncies i per poder estar actiu en les mobilitzacions socials en aquesta conjuntura històrica en que ens trobem, aviat sortiré de la clandestinitat i tornaré a l'activitat pública"

Després d'aquell comunicat els mossos d'esquadra van afirmar que

"Un total de 18 entitats financeres han presentat denúncies per retards en els pagaments dels crèdits concedits a l'activista Enric Duran" [...]

Però si jo havia dit que com que aviat tornaria a l'activitat pública és perquè pensava fer-ho, amb denúncies o sense. Certament, els esdeveniments m'havien fet canviar els meus plans a les poques setmanes d'estar a l'estranger. Tot i així no podia precipitar-me, perquè si tornava massa aviat, no tindriem temps de preparar-ho. Així doncs des de ben aviat va sonar al meu cap la data

La insolvència és una forma d'immunitat a les multes

Donat que els incompliments del codi civil estan penats amb multes econòmiques, la persona que s'organitza per a que no li puguin embargar passa a ser una persona immune al codi civil i per exemple a les lleis cíviques de caràcter municipal, atès que si la multa no pot pagar. És una persona blindada, que pot anar pel metro sense pagar, que pot penjar cartells sense por. Que pot donar el seu nom per convocar una manifestació. Per a les persones que volem canviar el sistema, la morositat organitzada pot ser una eina de lluita molt important.

del 17 de març, 6 mesos després del 17-S, com el moment més adequat per la tornada pública a terres catalanes muntant un nou dia D, aquest 17-M.

Mesos després, a data actual, el jutjat d'instrucció nº 29 de Barcelona, ha rebut només quatre denúncies penals en contra meua, que m'han fet les següents entitats: La Caixa, Bancaja, Caixa Sabadell i Bankpime. L'actuació del jutge davant d'aquest sumari ha estat l'arxiu provisional del cas. La causa d'aquest arxiu no ha trascendit. Per reobrir el cas caldria que alguna d'aquestes entitats que m'acusen o el fiscal de l'estat ho reclamés.

No tenim informació de la resta de les 18 denúncies penals que van declarar els mossos d'esquadra davant la premsa el passat 17 d'octubre, però en tot cas segons el meu

advocat és probable que si n'arriben més es passin al mateix jutge i siguin arxivades en les mateixes condicions.

Per què he tornat ?

Ara que he tornat es planteja el dubte de si reobriran el cas o no. No m'importa. Quedi clar que no he tornat per enfrontar-me a un judici ni per defugir-lo. Vulguin jutjar-me o no això no és important. El que és important és que està en joc el nostre futur. Si sóc aquí és perquè penso que és en l'entorn que conec on puc ser més útil per l'acció col·lectiva. Es aquí on tinc més i millors coneixences.

Quedi clar que per molt espectacular que fos aquella acció, no és a títol individual que sóc útil pel canvi, sino com a part d'un moviment social cada cop més massiu. Per molt

10 dies a la presó per insubmís a l'especulació i a les penes-multa

I no és només una eina civil, en l'àmbit penal, cada vegada més s'intenta reprimir els moviments socials amb penes-multa que són formes de condemna deadelictes de caràcter lleu. En aquest cas també la insolvència activa és una resposta adequada. Això ho està fent la campanya d'insubmissió a les penes multa en l'àmbit català

Amb la insolvència, només ens poden arribar a penar si ens priven de llibertat, però si som un moviment fort no els serà gens fàcil. En aquesta línia, un activista en defensa de Collserola

que s'ha declarat insubmís a una pena-multa imposada fruit d'una acció contra el projecte urbanístic pla Caufec a Esplugues de Llobregat haurà d'ingressar a la presó durant 10 dies.

Més informació:
www.noalplacaufec.net
<http://alespenespunyalades.blogspot.com/>

que els mitjans de comunicació oficials, es quedin amb l'anècdota personal i em posin mots com el de Robin dels bancs, que simplifiquen la realitat, a vegades expressament; no és l'expropiació de bancs en sí que fa que se'm respecti sino els molts anys d'activisme i feina seriosa compartida amb moltíssimes persones com les que t'han fet arribar aquesta publicació que tens a les mans, la qual és important per tot el seu contingut i no pel que hi digui en aquesta pàgina 9.

Remordiment cap ni un. Considero que els mitjans emprats han estat del tot coherents amb els fins que buscaven, que no són altres que fer camí per abolir el sistema actual i posar en marxa alternatives viables. Penso que ha quedat demostrat que he actuat pel sentiment d'una situació de necessitat. Necessitat de la societat i les futures generacions. També he actuat pel compliment d'un deure, el deure de fer el que estigui al meu abast com activista social i com a persona per a sensibilitzar sobre els aspectes més crítics del nostre present. Reitero el meu compromís en la desobediència a la banca i a la resta de poders dominants en la nostra societat, que moguts qui sap per quines ambicions o per quina falta d'autoestima, segueixen insistint en portar-nos a tot plegats pel camí de la catàstrofe ecològica, així com per la via de la precarietat vital, de la soledat i la competència en les relacions socials.

És el moment d'alçar-nos per a complir el nostre deure com a persones i cridar que desobeir a la banca, als governs i a tothom que pretengui fer-nos continuar amb aquest sistema econòmic destructor de vides i de futurs, no és una utopia sinó una clara mostra de sentit comú i bona voluntat. Diguin el que diguin jutges, polítics i banquers, la natura i la gran majoria de la humanitat estan de la nostra part. Hem de ser partíceps del canvi si realment volem ser lliures. Hem d'aconseguir vèncer la por, ser actors vius i amatents de les nostres vides i ser nosaltres mateixes el canvi que volem veure en el món.

AJUNTANT-NOS PODEM !!

insubmis@podem.cat

Fes-te insubmisa

Si vols alliberar-te del sistema, demana crèdits i no els tornis!

Cansada de treballar 40 hores a la setmana? Angoixat per les quotes de la hipoteca?

Estàs segura que el capitalisme és per a tu? Si et decideixes a abandonar la il·lusió de la propietat privada, si vols recuperar el gust de compartir, si vols construir un projecte d'autogestió col·lectiva i et manquen callers per comprar les terres, si vols finançar una propera publicació com aquesta... fes-te insubmís a la banca. Una persona especialitzada et proposarà un producte de deute impagat a la teua mida. Engrossiràs la llista creixent de milions de morosos bancaris. Si la vols, la discreció està assegurada. Un cop insolvent, s'acabaran els problemes i podràs compartir l'alegria de viure fora del sistema.

*Només indicat per a persones que encara no estiguin en registres de morosos.

Podem viure sense capitalisme

Un pla d'acció per alliberar-nos massivament del sistema actual

Col·lectiu crisi + debat al web

Ens declarem en rebel·lia del vell món, declarem naufragada la civilització de la propietat privada en desús. Declarem iniciada l'era del dret d'ús, de l'economia dels recursos i els béns comuns. El 17 de setembre del 2009, després d'uns mesos de transició, començarem a viure sense capitalisme.

Després dels arguments explicats als articles de les pàgines 4 i 5, **procedim en aquestes pàgines centrals a detallar com ho farem** per posar en marxa, no només de paraula, sinó de fet, viure d'una manera que constitueixi un nou paradigma de societat. Prèviament a entrar en més detalls, comencem per una introducció al seu context social.

Context per escollir com ens mobilitzem

Pensant en movilitzacions davant d'aquest context de crisi i d'una situació desfavorable per a tantíssimes persones treballadores i petites empresàries, moltes **mirem cap als sindicats, cercant la paraula clau**. I aquella que pot pressionar el govern en benefici de les classes populars, no és altra que la **vaga general**. Però després de pensar en els sindicats, hem de fixar-nos en el que està passant actualment tant en el mercat laboral com en les estructures socials i de comunicació.

Per exemple:

* Els treballadors de grans empreses i en el sector industrial han disminuït en favor del sector serveis i de la deslocalització cap a altres països. Quan ens imaginem un centre de treball, cada vegada pensem més en una oficina i menys en una fàbrica.

* Els contractes indefinits s'han anat reduint. Hi ha molta més mobilitat entre unes empreses i altres, molt més treball temporal i treballadors autònoms per compte propi.

* **Les cúpules dels grans sindicats s'han integrat a l'estructura de poder**, de manera que només es mobilitzen davant de situacions clamoroses que els podrien fer perdre credibilitat dins de la seva pròpia estructura i per a demandes molt concretes.

Atès que el que busquem són accions que puguin tenir una força real, entenem la vaga general com una mesura de pressió consistent en aturar l'economia del país, no simplement en no anar a treballar. Per això, potser en el fons no importa tant si els treballadors de les grans empreses van a treballar aquells dies o no, com si els seus proveïdors els hi poden portar les comandes o no ho poden fer perquè les vies de transport estan aturades. Això ho saben perfectament els "piqueteros" argentins, que amb una base social de treballadors aturats han sabut bloquejar la ciutat de Buenos Aires especialitzant-se en els talls de ruta.

A l'Estat espanyol hi ha 22 milions de persones actives, de les quals 3 milions i mig d'aturades (en augment diari...), 3 milions i escaig d'autònoms, 11 milions amb treball indefinit. Els 5 milions restants es reparteixen entre empresaris, cooperativistes i treballadors temporals. (Disculpeu que agafem sovint una referència estatal, és només per facilitat de trobar informació en relació a d'altres àmbits territorials.)

És important tenir en compte que en l'actualitat hi ha molts altres subjectes que es poden mobilitzar, a més dels treballadors per compte d'altri. Si s'organitzés una vaga general amb l'objectiu que veritablement la crisi la paguin els rics, potser moltes d'aquestes persones es podrien mobilitzar. **Donades les circumstàncies, creiem que és totalment viable convocar una vaga general forta sense els grans sindicats** si s'organitza amb temps i ens ho creiem realment. Ara bé, **ahora pensem que** en aquest context de crisi sistèmica una vaga general **no és suficient**. La gran i principal acció a fer és posar en marxa una nova manera de viure que tregui el capitalisme de les nostres vides perquè poc a poc puguem sortir de les vides de tothom.

Així doncs, si es convoca una vaga general des de sindicats combatius i moviments socials, anem a recolzar-la, encara que a través d'aquesta publicació cridem a anar més enllà.

A continuació, EL PLA D'ACCIÓ

Aquesta proposta ha estat desenvolupada a partir del debat obert al web 17-s.info durant algunes setmanes prèvies a la seva publicació i refermada en una trobada a Perpinyà.

Hem d'anar més enllà de la defensa dels llocs de treball. Ja no es tracta tant d'exigir al capitalisme com d'alliberar-nos-en.

Declarem, abans que res, que **la proposta està basada en el sentiment d'alegria i en la no-violència activa**. És una proposta de replantejar-nos el funcionament de totes les coses, adreçada a tota la societat i buscant en aquesta la seva més alta expressió de creativitat, solidaritat i mútua cooperació.

Una gran acció de transformació social, en un moment així, cal que sigui una proposta emblema, que tota la gent que potencialment en pugui formar part hi estigui d'acord i, no només això, sinó que s'hi senti identificada. Alhora, la seva consecució ha de significar un canvi abismal en les relacions amb el poder, i ser coherent amb les propostes de creació d'alternatives com les del decreixement i l'autogestió, que cada vegada més col·lectius defensem.

És en aquestes idees que s'emmarca la crida **'Podem viure sense capitalisme'**, amb la qual volem iniciar el procés constituent d'una nova forma d'organització social postcapitalista.

Tot seguit, els diversos arguments i elements de la crida: Són causes directes de la crisi que els bancs van crear massa diners en préstecs sense una base real. Quan la gent no els va poder tornar, es va demostrar que aquests no existien. Llavors la reacció dels bancs ha sigut la següent: 1. Deixar de concedir crèdits, fent desaparèixer molt diner i impossibilitant el retorn dels crèdits. 2. Per poder refer els seus balanços, han demanat molt finançament públic que l'Estat els ha donat. Però això no ha servit per fer arribar també liquiditat a la gent, que som els que realment els necessitem per viure. Mentrestant, milions de persones queden aturades, doncs les empreses ja no produeixen tant, i multitud no poden pagar els seus deutes perquè ja no hi ha diner per fer-ho. Aquest enfonsament del capitalisme succeeix en el marc de múltiples crisis (energètica, ecològica, de

distribució de la riquesa, de valors...), que demostren que el que està en crisi és el sistema i que no seria una bona idea ni és viable reflotar-lo.

Com que el pastís ja no pot continuar creixent, deixen de ser compatibles l'enriquiment d'unes minories amb la vida digna de les majories. Amb altres paraules, sense creixement, la recuperació econòmica del capitalisme no és compatible amb el manteniment de la nostra qualitat de vida ni amb el medi ambient.

Els estats insisteixen a perpetuar aquest model inviable, fins al punt que per mantenir-lo han incomplert àmpliament el precepte pel bé comú d'on teòricament en sortia la legitimitat. Per això, els i les participants d'aquesta crida revocarem el dipòsit de sobirania que els havíem atorgat com a poble, i a partir d'aquí començarem a exercir la nostra sobirania per via directa, seguint els nostres propis principis constituents.

Molta gent estem convençudes que pot funcionar molt millor una alternativa de societat basada en l'**autogestió popular**, el dret d'ús, l'economia dels recursos i els béns comuns. I per poder-ho dur a la pràctica **hem arribat a la determinació de declarar invàlida tota propietat privada en desús**, abandonada o en perill de malmetre's, mentre hi hagi algú que la pugui necessitar.

Abans d'arribar a aquest punt, perquè no sigui dit que no **intentem convèncer als governs** perquè iniciïn una transició cap un altre model, **els manifestem una reivindicació concreta** que és una de les més elementals que s'haurien de realitzar per construir una economia que no necessiti créixer:

Que treguin a la banca el poder de crear diners del no-res. Que els préstecs siguin només una eina d'ajuda a la producció quan és necessària i que estiguin lliures d'interessos. Per fer-ho, que tota la banca passi a ser propietat de la ciutadania mitjançant la seva nacionalització definitiva.

Donarem un termini fins el 30 de juny del 2009 als governs per presentar un pla de transició postcapitalista que inclogui aquestes mesures. **En cas con-**

trari, revocarem definitivament el dipòsit de sobirania popular als estats i **començarem la transició des del poble sense comptar amb els governs**. Com que entenem que la manca de resposta és el que succeirà amb gairebé tota probabilitat, ens posem a fer la feina que sigui necessària perquè el següent calendari d'acció pugui ser una realitat. **T'anitem a participar-hi!**

El llistat d'accions preparatòries que proposem d'aquí al setembre, el trobeu al lateral.

A partir del 17 de setembre del 2009, sota el lema de 'Podem viure sense capitalisme', milers de persones i grups **començarem les múltiples accions** que significaran la nostra deserció massiva de les institucions del sistema i **donaran inici a una nova era postcapitalista en les nostres vides**.

Aquestes accions inclouran:

* **Treure tots els diners del banc i no pagar préstecs ni hipoteques**. En el cas dels estalvis, qui es vulgui avançar pot fer-ho (a la pàgina 7 de la vaga de bancs heu pogut trobar més informació).

* **Deixar de pagar els lloguers o autoreduir la quota mensual**.

* **Deixar de treballar per a una empresa capitalista**, a menys que accepti fer una transició cap una empresa d'economia social.

* **No pagar els rebuts dels serveis bàsics** o bé pagar només la quantitat que considerem justa.

* **Col·lectivitzacions de recursos bàsics que el sistema no utilitza o dels quals abusa**: terres per cultivar, pisos buits per viure-hi, aliments sobrants a les cadenes de comercialització.

* Defensarem els serveis bàsics, els habitatges i les col·lectivitzacions a través de l'acció directa i el suport mutu entre tothom que hi participa. En aquesta línia presentem a la pàgina 13 la posada en marxa d'una **xarxa de solidaritat contra els desnonaments**.

* Utilitzem els diners només quan sigui imprescindible en petits comerços (fleca, botiga de queviures, etc.). Progressivament **anirem construint conjuntament alternatives als diners**.

Les accions de deserció aniran acompanyades de moltes altres que ja s'estan fent, però que entre tots i totes podem generalitzar:

* Creació d'alternatives: compartir, troc, magatzems i tendes gratuïtes, mercats d'intercanvi, monedes complementàries, assemblees populars i cooperatives, per aprendre a viure sense diners, compartint i assegurant que tots els participants tinguin les necessitats bàsiques cobertes.

* Entre elles, també les cooperatives integrals, que explicarem a la pàgina 14, i també accions en l'àmbit educatiu i de la salut, que trobareu a les pàgines de la 15 a la 17.

Alhora que comencem a viure sense capitalisme, cridarem a iniciar un o, encara millor, diversos processos constituents, amb la participació de tothom que hi estigui d'acord.

A partir del 17 de setembre del 2009, milers de persones treurem els diners del banc, deixarem de pagar hipoteques i lloguers, farem cooperatives i recuperarem les terres abandonades.

A partir del 17 de setembre, almenys **cada tercer dia de mes el considerarem dia de debat públic sobre el model de societat**, oferint a la gent de comparar el capitalisme amb la proposta postcapitalista que estem construint i convidant a tothom a formar part d'aquest procés constituent. El primer d'aquests debats públics **serà el 15 d'octubre**. Aquest dia, i a partir d'un mecanisme d'accions descentralitzades per grups d'afinitat, **sortirem al carrer** i demanarem a la resta de la població que s'aturi per poder debatre amb tothom sobre quin model de societat desitgem.

Aquest pla d'acció està subjecte a possibles variacions que siguin fruit de les circumstàncies i de la intel·ligència col·lectiva. Més enllà d'aquí, **aquest moviment no s'aturarà fins que el nou procés constituent hagi culminat el seu objectiu, fins que la vida després del capitalisme sigui una realitat**. sensecapitalisme@podem.cat

Per anar-nos preparant

Autonomia alimentària. Necessitem abastir de menjar sense passar pel mercat capitalista.

Per això, és necessari poder començar a recuperar terres pel cultiu, compartir coneixement sobre tècniques de conreu ecològiques i respectuoses amb el medi ambient. Permacultura, germinats, bancs de llavors, són conceptes a tenir molt en compte.

Creació d'alternatives. Hauríem d'estudiar les que ja existeixen (i més o menys són viables) i veure quines neces-

sitats o restriccions plantegen. En base a aquest diagnòstic previ, i per determinades àrees d'influència o ràdios d'acció geogràfica, observar quins recursos estan disponibles, infrautilitzats o podem obtenir (sostreure segons el cas), de manera que contribueixin a **enfortir, assentar les alternatives existents i emprendre'n de noves.**

Posarem en marxa un **fòrum social virtual** que servirà per compartir totes les propostes que siguin útils per aplicar la

nova era postcapitalista a cada municipi.

Qui ho vulgui, col·laborarà amb part del seu temps a la construcció de l'autogestió popular. Per això **es promouran les assemblees populars i les cooperatives locals.**

Les assemblees populars seran un referent polític de l'alternativa social. Les cooperatives faran possible sobre el terreny que totes les necessitats bàsiques de les persones del territori siguin cobertes. Les persones que el sistema ha exclòs seran importants també dedicant el seu temps laboral per ajudar,

participant en les cooperatives locals, a l'autogestió comunitària.

Inscriu-te per participar-hi. Llegeix la proposta organitzativa de la **pàgina 18** i la informació que inclou per crear un cens de persones, grups d'afinitat i col·lectius per tirar endavant totes aquestes propostes.

Per anar difonent

Convoquem a **accions contrapublicitàries per difondre aquesta proposta** de totes les maneres que se us acudeixin.

Al web <http://www.17-s.info> hi trobareu un grup de gent treballant-hi.

Una proposta relacionada amb l'anterior és la de crear cartells que puguem imprimir a casa i enganxar a les parades de bus o moure per la xarxa, segons les possibilitats de cadascú.

Ens podem adherir a la iniciativa dels **"bitllets insubmisos"**, només cal un retolador i imaginació.

Consisteix en que "personalitzeu" els pocs bitllets que caiguin a les vostres mans amb qualsevol proclama que creieu encertada. Exemples de consignes que els hi podeu posar: "el diner és deute, a qui li pagues els interessos?", "no sóc riquesa ni mercaderia, sóc un símbol de l'endeutament".

A més hi podeu posar l'enllaç al web que més us agradi, per fer-ne difusió.

És el moment de deixar d'exigir propostes com la reforma agrària i executar-les directament des de la sobirania popular que ens pertany.

Altres accions i projectes a les que donem suport

* Les que apareixen a la pàgina 19 i 20 d'aquesta publicació.

* Del 14 al 18 d'abril: setmana de lluita contra els transgènics i per la sobirania alimentària, amb manifestació estatal a Saragossa el 18 d'abril. La setmana de lluita estatal culminarà el dissabte 18 d'abril amb una manifestació a la mateixa ciutat que començarà a les 12 hores a la Puerta del Carmen, sota el lema 'Per una alimentació i una agricultura lliures de transgènics'.

I, en general, totes aquelles propostes i accions que estiguin d'acord amb les idees expressades des d'aquesta publicació.

Xarxa de solidaritat autirepressiva

Entre aquests projectes als que donem cabuda a la publicació, hem cregut que no hi podia faltar un espai web per la solidaritat davant dels casos de repressió que es puguin donar, cap activistes socials i persones que actuen segons la seva consciència i de manera coherent amb els criteris que comentem en aquestes pàgines. Per això obrim també una pàgina de casos penals, on podeu explicar la vostra situació o aquella per la que demaneu solidaritat. L'enllaç és <http://www.17-s.info/penal>

Al rescat de la sobirania popular perduda

La constitució espanyola de 1978 reconeix que la sobirania nacional resideix en el poble, del que emanen tots els poders de l'Estat. També reconeix que els ciutadans tenen dret a participar als assumptes públics directament o per mitjà de representants, el mateix que els estats autònoms. En d'altres estats ens trobarem redactats semblants.

En canvi, mentre l'ordenament jurídic ha estat detallat fins a l'últim punt pel que fa als sistemes representatius, ben poc s'ha fet per facilitar que el poble pugui exercir la seva sobirania directament. Ni tan sols les iniciatives legislatives populars són vinculants.

En aquests més de 30 anys, res han fet els legisladors per facilitar que puguem exercir aquesta sobirania i en l'actualitat ja més del 70 % de les persones residents en aquest estat, les menors de 48 anys així com les persones immigrades, ni

tan sols van tenir oportunitat de votar aquella constitució, de manera que som subdits d'un ordre que mai hem participat de decidir.

La greu crisi de democràcia, s'ajunta amb totes les altres crisis d'un model que s'esgota, per a fer-nos sentir legitimats per començar a caminar cap a un nou procés constitutiu (o molts processos) aquesta vegada sí un procés originat en plena llibertat i no per exemple com la del 78, signada sota la supervisió d'una dictadura militar.

Així doncs el pla d'acció d'aquestes pàgines es pot entendre com un acte de desobediència, però no desobediència a una llei o una altra, sino a l'ordre polític i econòmic que ens ha usurpat el dret democràtic que ens pertany. Un acte de desobediència que es alhora un acte de recuperació de la nostra sobirania com a persones lliures.

A tenir en compte

Amb l'1 % de la ciutadania convençuda i valenta, és suficient per tirar endavant aquesta crida. Si som més, millor que millor. Si ho fem bé, moltes més persones s'hi apuntaran quan vegin que funciona. Un típic argument desmilitaritzador és que la gent del carrer no està preparada, però tu que llegeixes això en formes part i potser si t'apuntes a ser una d'aquestes persones, arribarem a ser els necessaris.

Informacions

Aquesta publicació per si mateixa és notícia, si no trobes informacions als mitjans de comunicació oficials, és que ha estat silenciada.

Node de Barcelona de la xarxa internacional indymedia de mitjans independents
Eina de difusió i debat de l'esquerra independentista
Butlletí setmanal d'informació dels moviments socials
Periòdic quinzenal dels països catalans
La pàgina del grup antimilitarista eix-alacant infoma de temes de moviments socials
Informació des de les xarxes anarquistes
Articles de reflexió i debat d'abast internacional
Portal informatiu internacional de parla castellana, ubicat a Terrassa
Informació internacional en castellà
Campanya per reconèixer el deute ecològic i la sobirania alimentària dels pobles

<http://barcelona.indymedia.org>
<http://www.libertat.cat>
<http://www.moviments.cat>
<http://www.laccent.cat>
<http://www.grupotortuga.com/>
<http://alabarricadas.org>
<http://www.rebellion.org>
<http://www.kaosenlared.net>
<http://www.lahaine.org>
<http://www.noetmengiselman.org>

Construint un sistema de banca ètica d'abast estatal i amb vocació internacional

Jordi Mari, Col·lectiu crisi / Miguel Ganzo.

La Coop 57 i el Projecte Fiare treballen des de perspectives diferents per construir una banca ètica, ciutadana i cooperativa. Ambdós projectes proposen instruments a la ciutadania activa que vol que els seus diners serveixin per a la transformació social.

Un, el Coop 57, recull aportacions al capital social que després presta als seus socis. És a dir, utilitza una fórmula al marge de l'activitat bancària, per articular l'estalvi de tots aquells socis compromesos, que accepten l'assumpció de risc que suposa una aportació al capital d'una cooperativa.

El Projecte Fiare, amb el suport de la Banca Popolare Etica, una banca ètica i cooperativa de referència a Europa, ofereix serveis d'intermediació financera amb la mateixa garantia i sota la mateixa normativa que qualsevol entitat financera, però amb uns objectius totalment diferents: la transformació de les nostres societats i la utilització del crèdit al servei de la justícia social. Ambdues entitats participen de la voluntat de crear la primera Cooperativa de Banca Ètica a nivell europeu.

La complementarietat entre aquests dos projectes possibilita una opció de finançament per a petits projectes amb un gran potencial social (Coop 57) o per a projectes amb necessitats superiors (FIARE). Per això, la Coop 57 és soci de FIARE i, per això, construeixen una banca ètica que es fonamenta en la participació i la transparència, dos valors que les dues entitats

comparteixen des del seu naixement. Amb ritmes diferents, però de manera decidida, tots dos projectes segueixen la seva expansió per la península. Allà on les entitats socials s'organitzen per tal de promoure el seu sistema de finançament ètic i solidari, la Coop 57 o el FIARE ofereixen el seu recolzament i obren les portes als nous socis.

El potencial transformador d'aquestes iniciatives i la seva capacitat d'oferir nous serveis cada dia, depèn de la implicació que la societat tingui ganes d'oferir. Per això és molt important que tots aquells que estem farts del sistema bancari tradicional i volem que els nostres diners s'utilitzin d'una altra manera i en una altra direcció, ens fem socis de la banca ètica.

A les cooperatives de banca ètica, Coop57 i Fiare, tots els socis poden participar igual de les decisions, i amb l'estalvi es financia projectes de transformació i justícia social.

Començar a dipositar els nostres estalvis a la banca ètica és un pas important, però ser-ne soci és l'aportació essencial en aquest moment. Coop 57 i FIARE ens permeten fer-ho amb aportacions a partir de 300 euros. El pas és molt senzill i ens ho posaran molt fàcil tan bon punt els donem a conèixer el nostre interès.

Tal com diu una dita africana: "si no vols anar massa lluny, pots anar-hi sol, però si vols fer un camí llarg, més val que el facis companyat".
bancaetica@podem.cat

Quadre d'estalvi i inversió ètica

Entitats on podem invertir	Tipus d'instrument	Característiques	Per a què s'utilitzen els meus estalvis
COOP 57 és una cooperativa de serveis financers ètics i solidaris.	Dipòsit a termini.	Import: Mínim 300,50 euros. Termini: 1 o 3 anys, renovables. Els interessos es decideixen per assemblea. Al 2007 estava amb un 2,40% anual les aportacions voluntàries a 3 anys i amb un 2,20% les aportacions a 1 any.	Per a projectes d'economia social (cooperatives, associacions, fundacions...), amb un alt costatge social.
Fiare és un projecte en ferm per crear una cooperativa de crèdit ètica a nivell estatal que actualment opera com ager de la Banca Popolare Etica Italiana.	Dipòsit a termini.	Mínim de 200 euros, rendiment de 2,70% a 2 anys. Soci col·laborador a partir de 300 euros.	Per a projectes amb valor social o ecològic en marxa o inicials. Per a necessitats bàsiques de persones individuals.
Triodos Bank és un banc ètic internacional d'origen holandès.	Dipòsit o Eco-dipòsit.	Import: des de 500 euros. Termini: fix a un any o més. Interessos: a partir del 4,2% anual.	Finança èticament empreses i iniciatives amb clars objectius socials, mediambientals i culturals. A més, per cada Eco-dipòsit contractat, es compromet a plantar un arbre en un bosc de gestió sostenible.
Oikocredit Catalunya recull fons per invertir-los al banc ètic holandès Oikocredit Internacional	Inversió a termini.	Import: Accions de 200 euros cadascuna. Termini: Mínim 1 any	Els diners invertits a Oikocredit Internacional són destinats a atorgar crèdits a col·lectius i organitzacions locals de països en desenvolupament, per donar suport a les iniciatives productives.
Banca Ètica de Badajoz	Ahorro social.	Plazo largo	a necessitats bàsiques.
Enclau mèl para la financiación alternativa.	Dipòsit solidari.	Diversos terminis.	Projectes presentats pels socis.
Maderas Nobles de la Sierra de Segura, és una empresa de silvicultura sostenible.	Llet d'arbres.	Import: mínim 3.690 euros (30 nogueres). La rendibilitat depèn del mercat de la fusta.	Es compren arbres d'una plantació que es gestiona amb criteris ecològics i socials, i es venen com a molt tard al cap de 20 anys (quan se'n pot obtenir fusta).

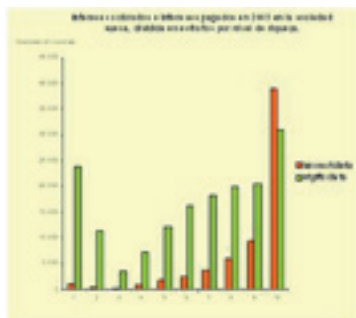
	Coop57	Projecte Fiare	Triodos Bank	Oikocredit
Catalunya	Oficina a Barcelona	Oficina a Barcelona. Atenció al públic a Sabadell i Sant Cugat	Oficina a Barcelona	Oficina a Barcelona. Atenció al públic a Tarragona, Mataró, Girona, Tàrraga
País Valencià		Sí (associació enclau)		
A distància	Sí	Sí	Sí	Sí

Un moviment social que també és un banc (JAK Medelmsbank, Suècia)

Miguel Ganzo

Hi havia una vegada una cooperativa de 36.500 membres que era propietària d'un banc. Un banc a través del qual els membres de la cooperativa es presten diners uns als altres sense interessos. No és un conte de fades, existeix a Suècia i es diu JAK (www.jak.es/int). Les oficines de la cooperativa bancària estan per tot el país: a casa de cada membre, a cada taller, a cada hort... JAK és una associació, també és un banc, però per sobre de tot és un moviment social. Un moviment social que va néixer el 1965 i que no para de créixer.

Prestar diners sense interessos no és res de nou. Fixem-nos per exemple en una família o un grup d'amics. La novetat és la grandària del grup. No es tracta de 5, 10 o 15 persones, sinó de 36.500 (aproximadament 1.500 membres nous cada any).

En un casino o en projectes arrelats a la terra. Els lliures de triar on vols invertir.

Una de les crítiques de JAK són els interessos, que perjudiquen al 90% de la població:

En aquest gràfic hem dividit la societat sueca en 10 grups de 900.000 persones. A l'extrem esquerre les 900.000 persones més pobres i a l'extrem dret les 900.000 persones més riques. Les columnes taronges són els interessos que aquest grup de persones ha cobrat l'any 2003 i les columnes verdes són els interessos que aquest grup de persones ha pagat en el mateix any. L'únic sector de la societat que es beneficia que el nostre sistema d'estalvis/préstecs funcioni amb interessos és el sector més ric

de la societat. És a dir: el 90% de nosaltres sortim perdent, el 10% de nosaltres surt guanyant.

Els préstecs de JAK no són gratuïts. Per ser-ho, la cooperativa hauria de funcionar només amb el treball de voluntaris, i encara que al principi va ser així, va arribar un moment en que el nombre de membres va créixer tant que la cooperativa va necessitar professionalitzar-se. Avui, JAK compta amb aproximadament 30 treballadors als quals ha de pagar un sou. I no solament això, també té altres despeses fixes. JAK és, per tant, una cooperativa que ofereix un servei professional als seus

membres. Per pagar aquest servei, els beneficiaris de préstecs han de pagar una taxa administrativa. És el cost real del préstec.

Per a assegurar que el sistema no es pari i que nous membres puguin beneficiar-se de préstecs sense interessos, JAK inclou en els seus préstecs una clàusula d'estalvi obligatori. En poques paraules: si demanes un préstec de 50.000 euros a retornar en 20 anys, JAK t'obliga a anar estalviant uns altres 50.000 euros en un compte paral·lel i blindat. Quan has acabat de retornar el préstec, JAK t'obre el compte i pots disposar dels 50.000 euros. Què ha fet JAK durant tot aquest temps amb els teus diners? Prestar-lo a altres membres! JAK és una cooperativa democràtica que dona

molta importància a la formació dels seus membres. Inverteix diners en això i no ho fa en públic. Els membres assisteixen a cursos organitzats per JAK i així estan més ben preparats per presentar el projecte a tots els seus contactes. L'entitat també dona suport a altres projectes que vulguin tirar endavant iniciatives similars en altres països. Una associació italiana (www.jakbankitalia.it) ho està intentant actualment. Enllaços per a més informació: www.jak.se/int <http://nocreecenlosarboles.blogspot.com> jak@podem.cat

Els tres porquets i el llop Crisi

Les cooperatives de cessió d'ús, un model per solucionar el problema de l'habitatge

Nuria Albet Torres

Marieta: - Júlia, m'expliques un conte?
Júlia: - Sí, clar. Marc, tu també el vols escoltar?
Marc: - Sí, amb molt de gust!
Júlia: - Doncs, vet aquí una vegada, tres germans porquets que vivien en tres habitatges diferents. El primer porquet, el germà petit, s'estava en un pis de lloguer i vivia molt feliç, fins que un dia, el llop Crisi, amb el seu amic Especulació, el van anar a visitar i li van dir que li pujaven el lloguer el doble del que pagava fins aleshores... El pobre porquet petit no podia pagar tants diners, ja que tenia una feina temporal, molt mal pagada, i va haver de marxar corrents a casa del seu germà mitjà. El germà mitjà vivia en una casa que s'havia comprat feia un parell d'anys. Per comprar-la, havia demanat una hipoteca a 40 anys i cada mes pagava la meitat del seu sou al banc... tant sols en interessos!!! El llop Crisi, que havia po-

gut seguir el porquet petit, juntament amb els seus amics Atur i Banc van anar a veure el germà mitjà dels porquets. Li van comunicar que s'havia quedat sense feina i que el Banc es quedaria amb la seva casa. Un altre cop, el germà petit, aquest cop acompanyat del germà mitjà, van fugir corrents i van dirigir-se desesperats a casa del seu germà gran. El germà gran ja feia un temps que s'havia ajuntat amb un altre grup de porquets i havien desenvolupat una molt bona idea. Vivien en una cooperativa d'habitatge de cessió d'ús!
Marieta: - Una queeeè??
Júlia: - Ara us ho explico... Tots els porquets eren membres i alhora propietaris de la cooperativa. Cada porquet tenia dret a un vot i el funcionament era totalment democràtic. Els porquets no eren propietaris directes de l'edifici on vivien, sinó que tenien un dret d'ús indefinit del seu pis i el propietari era la cooperativa de la qual formaven part. Cada mes pagaven

un lloguer tou, per cobrir totes les despeses de l'edifici (incloent aigua, calefacció, manteniment, escombraries, etc.), sent tots els moviments monetaris dins de la cooperativa totalment transparents.
 Quina bona idea havien tingut!
 El dret d'ús indefinit implica poder-hi viure tota una vida, fins i tot poder-ho passar en herència, i és possible també llogar-ho a algú altre per un període curt de temps, o més llarg si són causes justificades.
 Del lloguer tou de cada mes, una part va per a manteniment, tant de l'edifici com del pis. Es va fent bossa i quan n'hi ha suficient es pot utilitzar, per exemple, per reparar el parquet, comprar una nevera nova o arreglar el bany. Els canvis que afecten a l'edifici es decideixen de manera democràtica; els que afecten al pis, el membre que l'ocupa és lliure de decidir.
 A l'edifici també hi ha zones comunes. Per exemple, una bugaderia amb rentadores i as-

secadores que tothom pot utilitzar, una caseta amb mil i un contenidors per diferents tipus de reciclatge, trasters, compostadors, locals per fer-hi festes o reunions, etc. Cada cooperativa decideix el que li sembla millor. El porquet petit i el mitjà van quedar entusiasmats amb l'habitatge del seu germà gran i allí van ser molt ben acollits. El llop Crisi també els va anar a visitar, però, per molt que va bufar i bufar, i per molts amics que va portar, no va aconseguir mai fer-los fora i els tres porquets, a la cooperativa, van viure feliços i van menjar mooolts anissos.
Marieta: - M'ha agradat molt el conte!!!
Que guai!!!
Marc: - Sí, mmm, quin conte més bonic... Llàstima que no sigui veritat...
Júlia: - Eh! Qui t'ho ha dit que no és veritat?
Marc: - Carai, no cal ser gaire intel·ligent per veure-ho! A tots ens toca pagar un salari sencer en lloguer, o en una hipoteca de 30 anys o més... No veure això és ser un il·lús que viu als núvols. Va, no em vulguis prendre el pèl.
Júlia: - Doncs mira, Marc, potser que ens plantejem què vol dir això que "ens toca". Resulta que sí que hi ha altres llocs on això no és així, simplement perquè van buscar alternatives al que tocava i ara viuen amb una qualitat de vida molt més alta.
Marc: - Ah sí? I on són aquests llocs on dius? Hehe... Va, ja t'he dit que no em prenguis el pèl. Potser són les casetes dels arbres dels jardins d'aquests personatges de conte?
Júlia: - Doncs no, són ben reals i n'hi ha a Europa mateix. A Suècia, per exemple, la gran majoria de pisos funcionen amb aquest sistema de "bostadsrätt", o model cooperatiu d'habitatge de cessió d'ús.
Marc: - Uau... no n'havia sentit a parlar mai! I això... seria possible a Catalunya?
Júlia: - Doncs clar que sí! Només fa falta que ens hi posem! De fet, tinc uns amics que fa un temps van començar-ne una, de cooperativa. Es diuen Sostre Cívic i segur que estaran molt contents si ens hi ajuntem.
Marc: - Ostres! Doncs què fem perdent el temps? Anem, anem a veure'ls ara mateix!!!
Visca!!!

habitatge@podem.cat

Fem una Xarxa de solidaritat activa contra els Desnonaments

Magda V. De Miles, Col·lectiu crisi

Per tal d'aturar el degoteig diari de desnonaments, es posa en marxa un nou espai web que serveix per enfortir una Xarxa en Contra dels Desnonaments. El podreu trobar a <http://www.17-s.info/desnonaments>

En aquests moments de greu crisi econòmica, per molta gent és més difícil que mai poder pagar les despeses mensuals dels lloguers i les hipoteques. Tot i que l'accés a un "habitatge digne i adequat" és un dret reconegut a la Constitució Espanyola (Art. 47), el Govern, en comptes d'emprendre els canvis necessaris per ajudar a les persones amb més problemes econòmics per gaudir d'una vivenda -aturats, precaris, hipotecats, joves, gent gran, etc.-, opta per una contundent política de desnonaments.

L'amenaça dels desnonaments "express"

El Govern, a través dels Ministeris d'Habitatge i Vivenda, ha presentat recentment al Con-

grés un projecte de llei de mesures de foment del lloguer d'habitatge i de l'eficàcia energètica dels edificis. Aquest projecte de llei té com a finalitat principal agilitzar els processos de desnonament i d'impagaments de rendes per tal d'evitar "abusos i demores injustificables", imposant un nou model de desnonament "express". Un cop entrin en vigor les mesures, els llogaters només disposaran d'un mes per fer els pagaments pendents, i els procediments judicials s'abreujaran mitjançant fórmules com el judici oral i la creació de jutjats específics. Tanmateix, aquestes mesures, presentades oficialment com un impuls a fomentar el mercat del lloguer a Espanya, es converteixen en ajudes directes als propietaris i als especuladors immobiliaris, els quals tenen en el seu

Si tens una amenaça de desnonament publica el teu cas per demanar suport. Si ets una persona solidària, participa a la xarxa.

poder 3.350.000 pisos buits, posant en una situació tràgica d'indefensió i d'immediat desnonament a milers de persones.

Xarxa de solidaritat activa contra els desnonaments

Però no estem sols. Mentre anem impulsant alternatives al problema de l'habitatge, com les cooperatives d'habitatge de cessió d'ús, hem de defensar més enèrgicament que mai el nostre dret a un habitatge digne, fent-lo efectiu, i lluitant junts, veïns units, per aturar tots els desnonaments. Solidaritat activa! Cap veí fora del barri! Ni un desnonament més! Estenem xarxes solidàries contra els desnonaments!

Quan una persona estigui sota amenaça de desnonament, ho podrà difondre a través del web, i així, les persones que visquin a prop podran estar-ne pendents per venir a impedir el desnonament en el moment que sigui necessari.

Algunes experiències de solidaritat veïnal

han demostrat que aquestes accions poden ser prou efectives per retardar i, fins i tot, impedir el desnonament. A més, donat que els recursos policials són limitats, una estratègia de solidaritat massiva en aquests casos pot impedir a la pràctica que es puguin tirar endavant molts desnonaments, si un de sol els hi costa molt.

D'altra banda, segons el cas podran col·laborar en accions prèvies, de pressió social per impedir el desnonament, o en accions posteriors. En cas que no es pugui impedir, arribat el dia del desnonament, veïns i veïnes podran ajudar a la família o persones afectades a trobar un nou sostre digne.

Al web <http://www.17-s.info/desnonaments>, cada persona amenaçada de desnonament pot publicar el seu cas, donar informació de la seva ubicació i, si té una data de perill, escriure-la i cridar a la solidaritat. Si ets una persona afectada o vols ser solidària contra els desnonaments, participa-hi!

L'associació que posa en marxa el model de cooperatives de cessió d'ús aquí
 Moviment v de vivenda, por el derecho a la vivienda digna
 Revista de bioconstrucció i permacultura
 Naixent Assambla d'afectats per les hipoteques a l'àrea metropolitana

<http://www.sostrecivic.org>
<http://www.vdevivienda.net>
<http://www.ecohabitar.org>
<http://afectadosporlahipoteca.blogspot.com/>

ENLLAÇOS

Una proposta per començar a viure d'altres maneres: les cooperatives integrals

Gina C. Fourier + Col·lectiu crisi

La insatisfacció respecte al model de vida actual fa que existeixin molts projectes per viure i relacionar-se d'una altra manera, moltes iniciatives per tractar de ser menys dependents del sistema. Unes s'han dut a terme, altres resten dins l'imaginari personal d'algunes de nosaltres, però no s'han realitzat, sigui per por al canvi, sigui per altres raons. No obstant això, sovint menyspreem el potencial que tenim totes aquelles persones que rebutgem el model actual. Si a més hi afegim la freqüent manca d'organització entre els diversos projectes alternatius, l'establiment d'una iniciativa integrada i transversal que aglutini molts dels esforços que actualment es porten a terme de forma aïllada sembla una fita inassolible.

Hi ha una forma jurídica que té moltes possibilitats, encara poc explorades, i que podria esdevenir una eina per ajudar-nos en aquest procés d'independència progressiva del mercat i de l'Estat. Es tracta de les cooperatives, de les que algunes de les seves formes ja hem tractat en pàgines anteriors. El major potencial d'aquesta eina rau en les seves combinacions, les quals permeten fer créixer l'activitat econòmica interna entre els membres de la cooperativa. Les lleis preveuen l'existència de cooperatives mixtes i/o integrals, dependents de les lleis autonòmiques o estatals. Aquestes haurien de néixer de la munió de diferent tipus de cooperatives, com les de serveis i consum, donant-los-hi legalitat jurídica sota el nom de Cooperatives Integrals, doncs ens mou la idea d'integrar la cooperació als diferents elements de la nostra vida.

La proposta de les Cooperatives Integrals sorgeix, per tant, amb l'objectiu de crear un model que ens permeti construir un espai de relacions econòmiques autogestionades entre els participants, que estigui blindada contra els embargaments privats o públics, i que minimitzi de manera totalment legal el pagament d'impostos i de cotitzacions a la Seguretat Social, tot protegint-nos tant com sigui possible de l'acció de la banca i de l'Estat.

ni d'una cooperativa, constituït a partir de les aportacions econòmiques dels seus socis, no és embargable. Així, aquesta és una manera de protegir els nostres béns, d'altra manera embargables si esdevenim deutors a títol personal. L'únic requisit imprescindible de funcionament d'aquesta cooperativa perquè ens protegeixi serà que, **tot i formar-ne part i tenir deutes personals, ningú no podrà endeutar-se en nom de la cooperativa**, ja que els béns i diners d'aquesta només poden ser embargats pels propis deutes de la cooperativa, no pels deutes dels seus membres.

Dins de la cooperativa integral hi haurà al-

Vida ciutadana: milions d'Éssers vivint en solitud'. Henry David Thoreau (1817-1862). Escriptor i filòsof, considerat un dels pioners de l'ecologia i de l'Ètica ambientalista.

menys socis de serveis amb activitat econòmica i socis de consum. Pel que fa als socis de serveis, cada unitat productiva tindrà un compte a nom de la cooperativa per cobrar dels clients i pagar als proveïdors. Una persona amb coneixements de comptabilitat de la Comissió Econòmica s'encarregarà de vetllar pel bon funcionament d'aquests, per evitar cap risc pel conjunt de la cooperativa. Els serveis d'aquesta persona, així com altres despeses comunes que puguin sorgir, es pagaran amb un fons comú (pensem que ens estalviarem, per exemple, les despeses de gestoria i el pagament de bona part de les quotes d'autònoms).

d'Autoocupació s'encarregarà d'identificar i recopilar les tasques que són útils per a la col·lectivitat i oferirà formació, suport o acompanyament a les persones que estiguin buscant feina, o que vulguin canviar d'ofici, per tal de cobrir les necessitats de la cooperativa, així com per fer que cadascú que ho vulgui, pugui trobar el seu lloc i la seva utilitat dins el projecte.

Un dels principals objectius de la cooperativa serà garantir les necessitats bàsiques (alimentació, habitatge, salut, educació) dels seus membres. Per poder assolir aquest objectiu, es promourà el canvi de mans (que

d'hores) a través de la Comissió d'Intercanvis Externs. Donat que és recomanable que cada cooperativa tingui un màxim de 100 socis, aquesta comissió podrà disposar del valor afegit de conèixer de prop quines són les necessitats bàsiques a cobrir dins de cada cooperativa, així com de conèixer els membres que en formen part; unes relacions de confiança que facilitaran l'agilitat del dia a dia.

Les cooperatives estaran formades per grups d'afinitat. Per tant, el primer pas per formar part d'una Cooperativa Integral serà manifestar l'interès per part dels grups afins (amics, famílies, companys de pis, etc.) o de les persones a títol individual, a través del formulari que es troba al web <http://www.17-s.info>. A partir d'aquí facilitarem que la gent propera es pugui començar a posar en contacte, perquè quan siguin suficients es puguin conèixer en persona i començar el procés de creació.

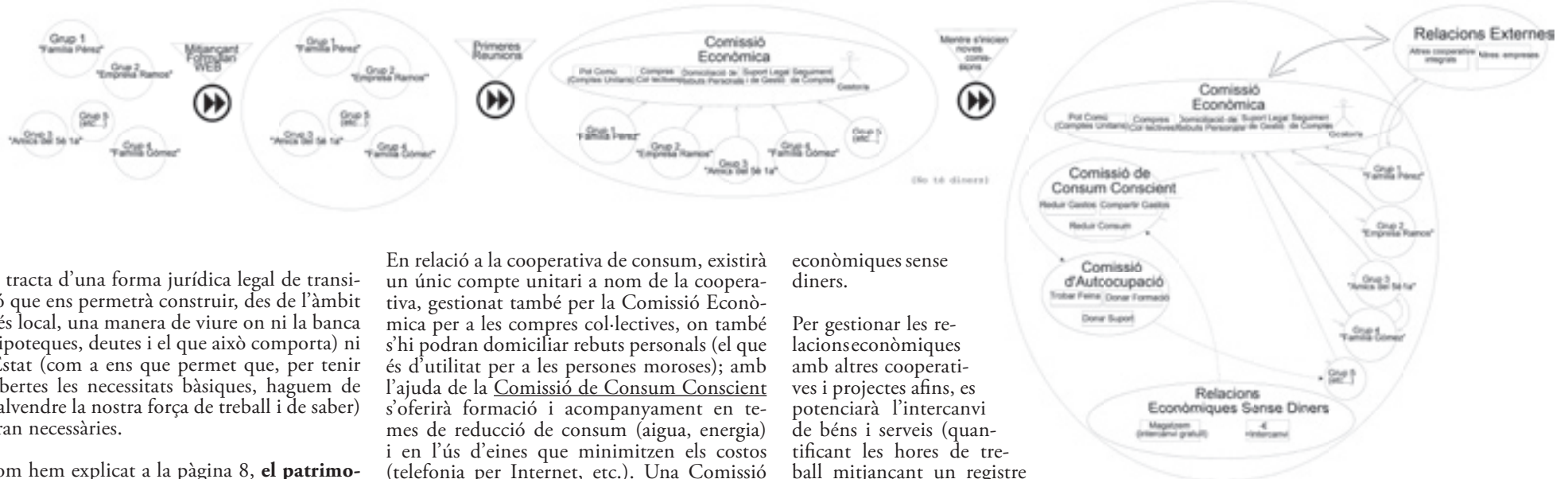
Probablement, no serà un camí fàcil de seguir, però de ben segur que serà molt més interessant que el del treball rutinari, l'individualisme i l'esclavatge laboral. Tampoc no tenim exemples concrets a seguir, doncs és una idea que pretén ser una forta llavor per l'autoorganització social. Arreu del món, alternatives que porten força anys funcionant, com les cooperatives de consum ecològic, les xarxes d'intercanvi, les monedes complementàries i l'economia solidària, busquen objectius semblants des d'enfocaments diversos. Aquesta aportació de les Cooperatives Integrals vol contribuir a crear una metodologia per integrar moltes d'aquestes idees amb les noves necessitats vitals de moltes persones en moments de crisi. **Ens organitzem per viure molt millor!**

Per participar-hi, llegiu-vos la pàgina 18 i apunteu-vos al web

<http://www.17-s.info>

Per a més informació, metodologia i passos a seguir: <http://www.17-s.info/node/817>

coopesintegrals@podem.cat

Es tracta d'una forma jurídica legal de transició que ens permetrà construir, des de l'àmbit més local, una manera de viure on ni la banca (hipoteques, deutes i el que això comporta) ni l'Estat (com a ens que permet que, per tenir cobertes les necessitats bàsiques, haguem de malvendre la nostra força de treball i de saber) seran necessàries.

Com hem explicat a la pàgina 8, el patrimoni

En relació a la cooperativa de consum, existirà un únic compte unitari a nom de la cooperativa, gestionat també per la Comissió Econòmica per a les compres col·lectives, on també s'hi podran domiciliar rebuts personals (el que és d'utilitat per a les persones moroses); amb l'ajuda de la Comissió de Consum Conscient s'oferirà formació i acompanyament en termes de reducció de consum (aigua, energia) i en l'ús d'eines que minimitzen els costos (telefonada per Internet, etc.). Una Comissió

econòmiques sense diners.

Per gestionar les relacions econòmiques amb altres cooperatives i projectes afins, es potenciarà l'intercanvi de béns i serveis (quantificant les hores de treball mitjançant un registre

ENLLAÇOS

Xarxa d'economia solidària de Catalunya
Economia solidària
Espai de recursos per a pobles que vulguin engegar una transició cap a un món de baixa energia. Aquesta xarxa està inspirada en el moviment de les Transition Towns dels països anglosaxons
Els Nuclis autònoms públics, coneguts com a naps, serien grups que inicien la seva sortida del sistema a partir de cobrir les necessitats bàsiques dels seus membres.

<http://www.xarxacosol.org>
<http://www.economiasolidaria.org>
<http://movimientotransicion.pbwiki.com/intro>

<http://decreixement.net/grup/area-deconomia-contrahegemonica>

De l'educació submissa a l'aprenentatge en llibertat

Blai Dalmau

La funció del sistema d'ensenyament és l'ensenyament del sistema. Així, a l'escola s'aprèn primordialment a obeir l'autoritat del mestre —que després esdevindrà l'autoritat de la corporació o el cap—, a competir amb els companys de classe —que posteriorment seran companys de feina—, a fer les coses amb la finalitat d'aconseguir puntuacions i títols —que després seran diners— i no per la simple satisfacció de fer-les, a executar deures imposats, oblidar i reprimir els nostres desitjos, a no qüestionar el que se'ns diu i ordena, etc. Poc a poc se'ns inculquen una sèrie de costums i creences que, arribat el moment, servirán perquè ens adaptem al sistema dòcil i resignadament.

És clar que existeixen grans professionals i bons alumnes a les nostres aules. Però, malauradament, han d'acatar uns imperatius (exàmens, assistència obligatòria, etc.) que inspiren desunió, frustració i submissió. Els marcs educatius vigents, com la resta del sistema, no estan dissenyats amb l'objectiu de la felicitat humana, sinó amb l'objectiu lucratiu i expansionista de l'economia de mercat. La reacció natural de molts adolescents davant aquesta situació és una rebel·lió negativa, apàtica o fins i tot agressiva, i així, no és estrany que les baixes i depressions siguin cada cop més freqüents entre el col·lectiu d'educadors.

D'altra banda, el procés de privatització i mercantilització que s'ha donat en les últimes dècades en tots els àmbits, no ha oblidat l'àmbit de l'educació. Les elits dominants d'Europa han decidit que la concepció de la universitat com un servei públic a l'abast de tothom no servia als seus interessos i, per això, caldria convertir la universitat en una institució del mercat i per al mercat, no de les persones i per a les persones. El resultat és l'anomenat procés de Bolonya, que cada cop rep major oposició per part d'alumnes i professors. Així, no és sorprenent que poguem parlar de

El contrari de l'educació és la manipulació. Mentre la primera significa ajudar al nen a realitzar les seves potencialitats; la segona el condueix cap a la submissió.

crisi de l'educació, i que aquesta crisi sigui cada dia més palesa. Talment com aquesta societat posseeix un alt grau de coneixement ecològic però és incapaç de frenar la destrucció del medi natural, també aquesta societat posseeix grans coneixements i potencialitats pedagògiques, però és incapaç de frenar el deteriorament de les institucions educatives.

El primer pas per sortir d'aquest carreró sense sortida és que petits i grans ens deseduquem dels valors que aquest sistema ens ha inoculat. Per fer-ho, necessitem potenciar la nostra capacitat de reflexió i aprenentatge independent i crear institucions educatives alternatives, que reemplacin la imposició per l'autonomia i la competència per la cooperació. L'actual negació de les reformes neoliberals ha de conduir, tard o d'hora, al desenvolupament d'una visió positiva que generi noves escoles lliures i universitats autogestionades. És aquí on tots i totes tenim un gran futur per explorar.

Posats a explorar, ho hem de fer des de l'origen. I és que ja en els nivells més primaris de la criança,

la majoria dels nadons i petits són separats molt aviat del que els és natural, com la lactància materna i el dormir acompanyats. Se'ls talla el seu desenvolupament emocional d'arrel i així, més grans, se'ls impedirà aprendre jugant per modelar-nos com a peces adequades de l'engranatge materialista, com ja s'ha explicat.

Sortosament, existeixen alternatives en els diversos períodes de l'educació. Des de l'autogestió, la responsabilitat compartida i la implicació quotidiana, múltiples espais de criança natural i educació lliure estan naixent per oferir un espai i acompanyament adult que respecti els processos evolutius de l'infant, responnent a les seves necessitats vers el desenvolupament d'una autonomia individual i uns valors

L'actual sistema educatiu està dissenyat per fer-nos una peça adequada de l'engranatge de l'economia capitalista de mercat.

socials reals que no només s'expliquen, sinó que s'apliquen. Cal que en neixin més, i no tant sols per alliberar els primers anys de vida, sinó per construir trajectòries vitals lliures de la pressió utilitarista dels beneficis empresarials. Hem de crear un camí curricular que pugui connectar l'aprenentatge com a infants amb l'aprenentatge com a adults.

El context de crisi d'un sistema productiu que s'enfonsa, fa obsoletes moltes professions basades en el creixement que encara s'ensenyen a les universitats i ens crida a replantejar-nos quins aprenentatges poden ser importants pel nostre futur i com es poden portar a terme. Recuperar la capacitat per autogestionar-nos les formes de vida, implica recuperar molts aprenentatges pràctics que no s'ensenyen en l'educació oficial i que seran fonamentals per poder viure bé a partir d'ara. Per això, serà important recuperar els coneixements de la gent gran, que fa només una o dues generacions sabien viure de manera molt més autosuficient a com en sabem ara.

Recuperem la capacitat d'aprendre i ensenyar per gaudir la vida directament, sense complicacions innecessàries, estímulant les nostres potencialitats naturals. Deixem de ser presoners del nostre propi egoisme, de sentir-nos insegurs i sols. Intentem desenvolupar el sentit de responsabilitat cap als nostres congèneres en lloc de glorificar el poder i el materialisme. Alumnes i professors podem deixar de compartir les aules per llaços d'obligació i començar a compartir el fet educatiu pel goig d'aprendre i ensenyar.

educacio@podem.cat

L'alfabetització necessària

Josep Cardona Cuesta

L'educació oficial també crea submissió a base d'impedir l'educació emocional, mutilant l'aprenentatge dels altres llenguatges essencials, a part de l'oral i l'escrit. L'evolució cultural ens ha permès desenvolupar 5 llenguatges: els naturals, que hem desenvolupat a través dels sentits físics (oïda, tacte i vista), musical, gestual i visual, a més dels pròpiament culturals, oral i escrit. En marginar aquests 3 llenguatges, els nens i nenes i, en general, la majoria d'humans, no tenim uns fonaments educatius que ens permetin un desenvolupament integral. Per aconseguir-lo hem d'alfabetitzar-nos en els llenguatges associats als sentits físics que, precisament, ens ajudarien en l'aprenentatge posterior i a ser creatius en la resta de matèries necessàries i en qualsevol camp que després treballem.

Tota persona és artista en potència, però els llenguatges necessaris per ser-ho, en conèixer-los només les persones especialitzades, són un coneixement ocult per a la gran majoria que, a causa d'aquesta manca d'informació, pateix dominació. L'analfabetisme generalitzat impossibilita l'autorealització humana i crea submissió.

Un poble educat en els 5 llenguatges humans serà un poble lliure, creatiu i preparat per autogestionar les necessitats humanes i resoldre-les eficaç i harmoniosament.

Manual d'iniciació al llenguatge visual per facilitar-ne l'autoaprenentatge:
www.17-s.info/manualvisual

Per passar a l'acció!

- Si sou pares i mares de nadons i infants, informeu-vos de la criança natural. Podeu trobar grups a prop vostre o contactar amb altres famílies en la mateixa situació amb qui construir un projecte de criança en comú. "Criança natural" és la cerca de referència a Internet.
- Si els vostres infants ja són més grandets, podeu informar-vos de quins projectes hi ha d'educació lliure a prop de casa o trobar d'altres famílies en la mateixa situació amb qui construir un projecte en comú. "Educació lliure" és la cerca de referència a Internet.
- Si ets un jove adolescent, pots organitzar-te amb els teus companys i companyes per aprendre coses que us interessin a vosaltres i no al mercat.
- Si estudies a la universitat, t'animem a qüestionar-te si el que t'ofereix és el que realment voldries aprendre i com voldries. Si arribes a la conclusió que no, et pots ajuntar amb altres companys que pensin semblant de les diverses facultats i dedicar-vos a posar en marxa una altra universitat pública des de l'autogestió. Si objecteu de pagar la matrícula a la universitat i dediqueu els diners i esforços a aquesta idea, el futur serà el que vosaltres vulgueu.
- Si sou mares i pares d'estudiants d'institut i universitaris, us animem a posar en dubte els principis que allò millor per als vostres fills és fer una carrera universitària, i animar-los en la seva lliure elecció davant de la falta de futur dels estudis convencionals.
- Si ets educadora, atreueix-te a actuar segons la teva consciència i no segons el camí que et marquen.

Si t'ajuntes amb altres ho podràs fer possible.

Portal d'informació i debat sobre criança a natural
Xarxa d'educació lliure
Tot sobre el moviment contra l'espai europeu d'educació superior

<http://www.crianzanatural.com>
<http://www.educaciollivre.org>
<http://especialbolonya.wordpress.com>

ENLLAÇOS

17 de març de 2009 · Podem viure sense capitalisme! .15

Passatemps d'educació ambiental El joc de la crisi del creixement

(O el que pots fer per avançar cap a l'autosuficiència)

Ramon Ferré

És un joc (o no) en el que, si la teva resposta no és la correcta, o no la fas a temps, perds tu i perdem totes i tots. Però si la teva resposta és l'adequada, tu pots guanyar. Però no només tu. També la teva família, les teves amistats, els teus veïns... totes i tots. Pensa't bé, doncs, la teva resposta.

Tot plegat et podrà semblar molt alarmista i irreal. Pots ser tant com les 17 alertes per situacions meteorològiques extremes que acabem de tenir en 100 dies. I els experts diuen que això només és un aperitiu del que vindrà: sequeres extremes, inundacions, vents huracanats, nevades massa grans, etc. I és que a les grans companyies no els interessa ni l'estalvi ni l'eficiència ni la reducció del consum. Encara diuen allò de "s'ha d'augmentar el consum per millorar

l'economia", però... quina economia? La seva o la teva?

No és casualitat que REPSOL-YPF financii els homes del temps ni que Gas Natural financii programes de "medi ambient". Què els interessa que ens creiem? Què els interessa que fem amb el canvi climàtic?

* Actualment, cadascú de nosaltres generem més de 400 kg de brossa a l'any. Saps on va la teva brossa?

* Saps que mitjançant els negocis faraònics d'ecoparcs i incineradores se'n beneficien uns pocs i ens perjudiquem molts amb l'aire, l'aigua, la terra, els aliments, i la nostra salut, economia i futur?

* Creus que encara hem de consumir envasos i embolcalls d'un sol ús? Per què creus que hi ha països en els que alguns d'ells són il·legals i al nostre país es permet la seva generació i consum?

* A quants metres de casa teva creus que

s'hauria de reciclar la teva matèria orgànica?

* I a quants metres de distància de casa teva creus que s'hauria de generar l'electricitat que necessites?

* O des de quants metres de distància creus que hauria de venir l'aigua que beus?

* Per què creus que en un país que es caracteritzava per tenir a cada casa una cisterna per aigua de pluja ara ni tant sols és obligatori? A qui creus que beneficia?

* Per què creus que països pràcticament sense sol com Àustria, Dinamarca, Alemanya o Noruega són al capdavant de la instal·lació de plaques solars domèstiques, i el nostre (admirat pel seu sol) és a la cua? A qui creus que beneficia?

* Des de quina distància creus que haurien de venir els aliments que prens? Creus que és exagerat que s'obligui que tota la producció sigui ecològica i lliure de transgènics al 100%?

O creus que les llavors que es comercialitzen han d'anar aparellades al consum d'una sèrie de pesticides i fertilitzants proporcionats per la

mateixa empresa?

* Creus que ha de ser il·legal intercanviar llavors de varietats locals entre pagesos? A països com França, les multinacionals (de les llavors transgèniques amb fertilitzants "incorporats") han aconseguit que sigui il·legal.

* Els problemes generats per l'entrada d'espècies de plantes o animals exòtics no han fet més que començar: mosquit tigre, musclo zebra, etc. Al teu municipi encara s'enjardina amb plantes no autòctones? Per què no està prohibit? A qui beneficia que no estigui prohibit? A qui perjudica?

* Quanta població creus que hauríem de viure en municipis 100% autosuficients en quant a aliments, energia, aigua, materials, feina i felicitat? En quant de temps creus que ho hauríem d'aconseguir?

(Solucions més avall)

passatemps@podem.cat

AQUESTA POMA HA REBUT 7 TRACTAMENTS QUÍMICS...

...ALGUNA COSA HEM DE CANVIAR

T'has preguntat mai per què és legal produir i vendre productes NO ecològics? Els perjudicis tant per a la salut humana com per al medi ambient sovint no es poden demostrar fins unes generacions més tard. Pots ser llavors ja serà massa tard.

CONSUMEIX DE MANERA RESPONSABLE
www.options.org La revista Options, també disponible a informacions sobre allò que consumeixes i allò que hauries de consumir.
PRÀCTICA LA PERMACULTURA
www.permacultura-es.org Portal web de permacultura en castellà
La permacultura és un sistema de disseny d'habitats sostenibles, que té en compte tots els components necessaris per incrementar els recursos, conservar l'energia o generar-ne i reduir la contaminació i els residus, entre d'altres.
ORGANITZAT AL (I PEL) TERRITORI
www.ecologistes.cat Web de la Federació d'Ecologistes de Catalunya, que agrupa moltes entitats estables i implantades territorialment amb les que pots col·laborar segons la zona on et trobis.

CREA EL TEU HORT URBÀ
www.horturba.com És increíble el que podem fer créixer en una torreta, o en una terrassa. Tècnicament necessitem un mínim de 80 metres quadrats d'horta per a la nostra autosuficiència, però aquí tenim unes bones eines. També podem trobar aquesta informació al llibre "L'hort urbà" d'Ediciones El Serbal. També disponible en castellà.

CREA EL TEU GRUP DE CONSUM
www.ecoconsum.org Darrerament han sorgit múltiples grups de consum que aconsegueixen fer compres de productes ecològics sense intermediaris, directament dels pagesos. Ni molt menys tots són en aquest web, però hi ha ci-nes útils com els materials d'ajuda per crear un grup de consum que trobareu a l'apartat de documentació.

castella com en català. Quan entris al web ves a publicacions->perspectiva ambiental->veure's

ENCARA MÉS UNA MICA DE TOT
www.larevistaintegral.com La revista Integral té una interessant web en la que pots trobar moltes solucions als teus dubtes, tant pràctiques com filosòfics.

CUINA AMB EL SOL
www.solarcooking.org/espanol En l'apartat en castellà d'aquest web trobarem moltes formes de cuinar amb el sol. Dit d'una altra manera, sense Gas Natural, sense REPSOL-YPF i sense FECSA-ENDESA-ENEL, etc. Si no tens una finestra orientada cap al sud, difícilment podras cuinar el primer plat del dinar, però és un bon començament. Com a mínim per estalviar combustibles.

SOLUCIONS
Per trobar les millors solucions, a vegades hem de girar cap per avall el que tenim davant dels nostres nasos. Com acabar de fer ara per llegir aquestes informacions. No hi ha solucions prou intel·ligent com per ser crític/a amb les informacions que t'arriben. Si busques bé trobaràs solucions per aconseguir les fites que tu mateix/a t'has marcat en el passat temps anterior. Tanmateix, aquí tens una molt petita mostra de webs que pots ser útils. N'hi ha moltes més. I pots ser útils.
UNA MICA DE TOT
www.ecoerra.org Perspectiva Ambiental és una revista en la que cada número és monogràfic d'un tema més o menys útil per al desenvolupament: energia, aigua, alimentació, suficiència, etc. N'hi ha de moltes que d'altres. I dins de cada número trobaràs un gran nombre de webs útils. Les podràs descarregar en PDF tant en

La salut no és un negoci Recuperem-ne el control!

Marta Font, Nuria Albet Torres

Sabies que alimentar-te amb transgènics et pot provocar problemes de salut? O que no s'ha demostrat mai que el colesterol provoqui atacs de cor? Sabies que els medicaments antidepressius et poden convertir en un addicta a les drogues "legals"? Que abusar dels antibiòtics pot fer que aviat (no en un futur llunyà, sinó en els propers anys!) malalties tan innocents com un mal d'orella s'acabin complicant i provocant la mort? Que un fill sa pot esdevenir autista després d'administrar-li vacunes amb mercuri? Si vols saber-ne més, el per què les farmacèutiques i alguns metges t'enganyen, segueix llegint...

L'Organització Mundial de la Salut (OMS), en la Constitució del 1946, defineix la Salut com l'estat de complet benestar físic, mental i social. **La salut implica que totes les necessitats fonamentals de les persones estiguin cobertes: afectives, sanitàries, nutricionals, socials i culturals.** Una definició més dinàmica de salut és la d'aconseguir el màxim nivell de benestar físic, mental, social i de funcionament, que permetin les condicions de l'entorn i dels factors socials en els quals viu immers l'individu.

Des del nostre punt de vista, a més a més, **entenen la salut com un procés dinàmic i holístic que inclou tant els processos de malaltia com en manca d'ella.** Entenem que la salut i la malaltia formen un **procés continu i cíclic**, on la separació dels dos conceptes és difícil de distingir, i on ser, pensar, sentir i fer han d'anar coordinats equilibradament entre ells i amb la col·lectivitat.

Quan l'individu ànima-ment-cos no funciona degudament, ho expressa mitjançant símptomes, donant-nos a conèixer aquest problema. És en aquest moment que hem d'aturar-nos, prendre consciència del desordre i agrair que s'hagi manifestat per poder ser conscients que no estàvem bé. Aleshores ve el moment de curar la malaltia i, el que és més difícil, curar la causa real de la seva manifestació.

La medicina al·lopàtica –l'oficial– anomena malaltia al propi procés d'autocuració, subministrant medicines de la indústria farmacèutica que, de fet, solament eliminen els símptomes. **La indústria farmacèutica és actualment un dels sectors empresarials més rendibles i influents del món**, i amb un elevat creixement a nivell global. La major part de les empreses farmacèutiques tenen caràcter internacional i posseeixen filials en molts països.

Més d'un 80% del cost de la investigació per desenvolupar nous medicaments és finançat entre els governs i els ciutadans. No obstant, les companyies segueixen estenent les patents, augmentant així els preus de les medicines. Però, això no és tot. Les companyies farmacèutiques han estat acusades de propagació de malalties, de contribuir a la medicació de problemes derivats del sistema de vida actual, de desenvolupar fàrmacs que creen malalts crònics dependents, etc. Amb tot això, s'ha aconseguit una societat cega i intoxicada de medicaments, molts cops innecessaris, que creen dependència no només a nivell físic, sinó també, i sobretot, mental. **Com és possible la mercantilització de la salut?** Com pot ser que prevalguin els beneficis de la indústria farmacèutica per damunt de la salut de la gent, i l'Estat faci els ulls grossos?

Aquesta és la mercaderia amb la qual les grans indústries farmacèutiques es forren a costa de la nostra salut

Un exemple és el cas dels medicaments tranquil·litzants. El psicòleg Ricardo Ros, en el seu llibre 'Stop Ansiedad', remarca que les pastilles creen **addicció en lloc de curar.** Un informe de la Direcció General de Farmàcia del Ministeri de Sanitat i Consum reconeix que en 5 anys l'ús d'aquests medicaments ha augmentat en un 40%. **Més del 85% del cost d'aquests medicaments es cobreix amb diners de l'Estat**, amb els quals es podrien contractar 9.000 experts en salut mental. El tractament psicològic acostuma a ser insuficient, mentre que l'ús de tranquil·litzants es manté indefinidament sense que la persona es curi. Malgrat tot, l'Estat segueix apostant per la pastilla.

Per la seva banda, **la psiconeuroimmunologia estudia les interaccions entre la conducta, el cervell i el sistema immunològic.** Aquesta disciplina científica ha demostrat que esdeveniments nerviosos com l'estrès afecten la nostra salut i que les emocions positives ajuden a evitar disfuncions en el nostre cos. Gràcies a aquestes descobertes, **tècniques sense fàrmacs com el "neurofeedback"** (tractament no invasiu que consisteix en l'aplicació d'elèctrodes al cap que registren i ajuden a entrenar l'activitat del cervell) **han tingut gran èxit, i nombrosos material científic ho avala. Però, per què no ens ho expliquen la majoria de metges?**

Cada vegada està més demostrat que diversos medicaments creen dependència crònica, per enriquir a les transnacionals del sector.

Com és possible que prevalguin els beneficis de la indústria farmacèutica per damunt de la gent?

Les vacunes subministrades als nostres infants poden ser la causa de l'augment del 2.000% dels casos d'autisme. El timorosal, un conservador a base de mercuri usat en diverses vacunes (hepatitis B, diftèria, tètanos, triple vírica, grip...), en pot ser el

als antibiòtics de manera alarmant, i que, per tant, en un futur proper, malalties tan comunes com unes angines, la faringitis o un simple mal d'orella, no tinguin cura.

Però no només **les indústries farmacèutiques juguen amb la nostra salut.** Un recent estudi (Artemis Dona, 2009) fa una revisió bibliogràfica dels estudis de toxicitat disponibles sobre aliments transgènics i analitza la importància dels descobriments sobre la salut humana i animal, així com les limitacions dels procediments emprats en l'avaluació de la seguretat d'aquests aliments. Els resultats de la majoria dels estudis indiquen que poden causar efectes tòxics en òrgans com el fetge, el pàncrees, els ronyons o els reproductius, i poden alterar paràmetres immunològics, bioquímics i sanguinis. Un cop més, **la indústria ens amaga i dis-fressa resultats científics.**

En canvi, existeixen, moltes teràpies alternatives que ens poden ajudar de manera molt més natural, saludable i efectiva a curar des de l'arrel els problemes de salut. Si obrim els nostres horitzons visuals i mentals, podrem aprofitar els avantatges de les tècniques més tradicionals de la nostra societat juntament amb tècniques alternatives. Hem de tenir clar que hi ha teràpies que no van bé a segons qui, i és per això que hem d'intentar conèixer totes opcions que tenim. Algunes de les teràpies alternatives més conegudes són les següents: acupuntura, ayurveda, cromoteràpia, fitoteràpia, flors de bach, helioteràpia, hidroteràpia, higienisme, homeopatia, kinesiologia, quiromassatges, musicoteràpia, osteopatia, reflexologia, reiki, teràpia del riure, etc. Si en voleu llegir més informació, podeu buscar-la a la wikipedia.

Però el més important, **i la idea bàsica que aquí defensem també com a alternativa al capitalisme medicinal, és l'autogestió de la salut tant a nivell personal com de salut comunitària.** Amb les nostres lluites i les dels nostres avantpassats s'ha aconseguit que es reconegui **el dret a la informació i a l'educació sanitària.** Ara, s'ha de treballar per portar aquests coneixements a la vida quotidiana i, sobretot, canviar de perspectiva.

Es primers que hem de comprendre el nostre cos i ment som nosaltres i les persones del nostre entorn. El poder d'autocuració que duem a dins és enorme. Eneko Landaburu, en el llibre 'Cuidate Compa! Manual para la autogestión de la salud', diu: **"La malaltia és un combat curatiu. No s'ha de tenir por als processos curatius del nostre cos. El cos sap curar-se.** La febre desinfecta. En augmentar la temperatura del cos, elimina molts dels microorganismes patògens. La tos és molt útil. Una grip a l'any és bona per anar desenvolupant defenses...", etc. **A vegades, els medicaments seran necessaris, però guardem-los per aquest moment.** Si ens acostumem a medicar-nos, quan realment els necessitem no seran efectius. Prenguem-nos la salut com un procés actiu, per explorar, fer preguntes, estudiar, fer comprovacions... i després compartir l'experiència per ajudar-nos mútuament. **Saber és poder, i en la ignorància som més fàcils d'espantar, enganyar i manipular.** salut@podem.cat

Associació ciutadana sorgida el 1986 per promoure l'autogestió de la salut.
Iniciativa Legislativa Popular per declarar Catalunya Lliure de Transgènics

<http://www.sumendi.org>
<http://www.somloquesembrem.org>

ENLLAÇOS

De baix a dalt

Un pla organitzatiu per ser el canvi que volem

Col·lectiu crisi

Introducció:

Davant de tots els projectes i campanyes que hem anat explicant en aquestes pàgines, és important organitzar-nos. Per fer-ho, en primer lloc, és important tenir en compte que la forma d'organització de la societat civil i dels moviments socials a través de grans organitzacions amb afiliats, ha anat perdent pes i ha cedit pas a col·lectius més petits i àgils. L'aparició d'Internet ha donat força a les formes d'organització en xarxa, molt flexibles, ràpides, que beneficien als col·lectius petits i són poc compatibles amb les estructures tradicionals d'organització.

Però Internet té els seus problemes i perills, com la saturació d'informació i la falta de personalització de les relacions que s'hi estableixen. Per això cal anar més enllà i aconseguir **fer funcionar** de manera articulada i harmònica la **xarxa d'Internet** conjuntament amb una realitat bàsica com és la de la **xarxa de relacions socials, amistats, companys, família**, a través de les quals flueix ja la informació de manera natural. És allà on hi ha amistat i companyonia on podem trobar les millors vies per estendre les propostes i dur-les a la pràctica. Lògicament, sempre serem més receptius a les propostes que ens arriben dels nostres col·legues, que les de persones que no coneixem. Sabent-ho, les hauriem de reforçar.

Grups d'afinitat, com a base organitzativa (un mètode altament efectiu):

Un grup d'afinitat és un petit grup de persones (de tres a vint, habitualment) que actuen junts pel canvi social. És un grup no jeràrquic, basat en la confiança, format per amics i persones de similar pensament. Es tracta d'un mètode d'organització altament efectiu, pel que ja hem comentat i perquè permet mantenir la informació dins del grup, evitant infiltracions policials.

Aquest procediment l'han utilitzat importants moviments socials al llarg de la història, com per exemple els grups d'activistes que van aconseguir aturar les cimeres de Seattle i Praga a l'inici del moviment antiglobalització. Són grups sorgits a partir de coneixences socials, formatives, laborals, moltes vegades interrelacionant nuclis de convivència o col·lectius ja existents, que conformen l'eina més adequada per organitzar-nos, **sigui amb l'objectiu de l'acció directa o per molts altres projectes.** Estem parlant de nuclis on la bona entesa ajuda que flueixin les propostes, les ganes de fer coses, alhora que són nodes de comunicació estables en què un cop començat un projecte, és fàcil donar-li continuïtat perquè no costa trobar-se i compartir.

Passem a l'acció: fem grups de grups d'afinitat

A partir de la trobada entre diferents grups d'afinitat, haurien de constituir-se els espais organitzatius amb prou gent per fer coses a més gran escala. **Cal un**

grup d'entre 40 i 100 persones per actuar amb suficient participació i alhora coneixença interpersonal per mantenir un entorn de confiança, **mentre es fan accions de certa envergadura,** com la presa de terres, la constitució d'una cooperativa integral o de consum, o la posada en marxa d'una escola autogestionada. **Aquí, els grups d'afinitat són petits espais de decisió dins d'un espai de decisió major,** de manera que és fàcil i operatiu prendre decisions que no pas en una assemblea formada només per persones individuals.

Ja existeixen molts grups de grups que funcionen així, com per exemple les cooperatives de consum, els centres socials, les escoles lliures, etcètera, que podem classificar aquí. Però també hi ha molts grups d'afinitat que encara necessiten trobar-se amb altres de similars per poder tirar endavant les seves iniciatives. També pot donar-se el cas de grups d'afinitat que participen alhora en diversos grups de grups d'afinitat.

A nivells més grans, tenim les assemblees de barri, o de poble, les xarxes de grups, i les coordinadores i assemblees d'àmbit superior.

Esquema organitzatiu, des de baix fins on faci falta.

Organitzats de baix a dalt, segons aquest mecanisme organitzatiu, arribarem a la següent proposta:

G0) Persona individual: que participa en els nivells següents:

G1) Grups d'afinitat: Nuclis de convivència, amics

i amigues, col·legues, coneguts/des... que ja funcionen sense haver-se d'organitzar.

G2) Grups de grups d'afinitat: Cooperatives de consum, de producció, integrals, ateneus/casals... que es reuneixen amb prou continuïtat, setmanal o quinzenal, i a més d'organitzar els seus projectes, participen als nivells superiors.

G3T) Assemblea Territorial: Autoorganització a nivell de barri, poble, o ciutat (assemblees i coordinadores locals). Com algunes assemblees de poble i barri que ja hi ha, però amb participació més extensa de tots els nivells inferiors (G1 i G2).

G3S) Xarxa Sectorial: Serien xarxes de grups d'afinitat i de col·lectius. És a dir, de les categories G1 i G2 alhora, atès que quan es treballa en xarxa es fa difícil distingir-ho. Acostumen a ser espais de comunicació, formació i acció coordinada a nivell sectorial o temàtic, i el seu àmbit territorial pot créixer segons calgui o es vulgui.

G4TS) Territorial/Sectorial: Coordinació en àmbits territorials i sectorials més grans que els nivells anteriors.

D'aquests, a nivell participatiu i de base, n'hi ha ben pocs. Cal reforçar els nivells anteriors per fer-los possibles. Construir-los i consolidar-los seria un objectiu a assolir.

G5TS) Territorial/Sectorial: Coordinació dels nivells anteriors per allò que sigui necessari, i així successivament... Internet, una peça clau, seria cada cop més important a mesura que anéssim pujant a

nivells més elevats; per comunicar-se, i a nivells superiors, fins i tot com a part fonamental del procés de prendre decisions.

A mesura que l'autogestió anés avançant, les cooperatives d'un territori que tinguessin la mateixa activitat productiva podrien establir-se dins una Xarxa Sectorial (G3T), organitzant-se entre elles per poder-se complementar i no deixar desatesa cap necessitat per manca de producció local.

En passar a zones de grau 4, les assemblees populars es farien segmentades segons temes, donant capacitat de decisió a cadascuna de les xarxes sectorials. (G4TS) I així **aniria creixent l'esquema organitzatiu**, a mesura que el territori en qüestió s'anés ampliant, **per crear la nostra pròpia economia i desvincular-nos cada cop més del capitalisme.**

Com comencem? Posem en marxa un cens de persones, grups d'afinitat i col·lectius!

Per veure qui som i poder entrar en contacte, primer comptem-nos!! Volem aprofitar la difusió d'aquesta publicació per a posar **en marxa un cens de persones, col·lectius i grups d'afinitat** que puguin estar interessades a trobar-se i connectar amb altres persones i grups per tirar endavant els múltiples projectes que heu anat llegint en aquesta publicació i moltes d'altres que n'aniran sortint.

A partir de l'autonomia i coordinació dels grups d'afinitat es pot crear una estructura organitzativa tant democràtica com eficaç.

Com participar?

Hem obert un formulari detallat d'altres perquè us pugueu inscriure, com a persona individual, com a grup d'afinitat, o com a col·lectiu, i on cada inscrit pugui concretar el seu àmbit d'interès en relació a les propostes plantejades a les pàgines anteriors (cooperativa integral, comunicar-se, acció directa, etc...). A partir d'aquí ens encarregarem de posar la gent en contacte de la següent manera: A les persones individuals o grups molt reduïts els posarem en contacte amb altres persones, perquè, si sintonitzen, puguin constituir un grup d'afinitat (G1). Als grups d'afinitat que ho necessitin els posarem en contacte amb altres grups d'afinitat perquè puguin tirar endavant conjuntament aquelles accions o projectes que vulguin, com les cooperatives, projectes autogestionats i altres que s'han comentat en diversos espais d'aquesta publicació (G2). Pels col·lectius, cooperatives i grups de grups d'afinitat, us facilitarem eines per a treballar en xarxa amb altres col·lectius, i organitzar-vos, tant a nivell territorial com sectorial (G3). Per tant, **l'objectiu serà crear tants G1 i G2 nous com sigui possibles, consolidar-los, i que amb això es vagin creant i consolidant els G superiors que calguin.**

grupsdafinitat@podem.cat

Impulsem alternatives comunicatives

Si hem arribat a vosaltres mitjançant aquesta publicació excepcional, és perquè el poder limita els canals als que tenim accés, per difondre una altra lectura de la realitat.

Les manipulacions i desigualtats informatives d'aquest sistema comunicatiu en crisi fa urgent **que emprenguem** una resposta clara per reforçar

els mitjans de comunicació socials, incentivant un **"tercer sector comunicatiu"**, separat dels sectors públic i privat, conformat pels mitjans de la societat civil i de diversos moviments socials i veïnals.

És un moment òptim per a potenciar i compartir mitjans, espais, recursos i totes les xarxes alternatives al nostre abast. Un cop assumit que la classe

política, com a part governant del sistema, no està per emprendre cap acció realment transformadora, la iniciativa dels canvis i les alternatives que volem depèn de la nostra capacitat de comunicació, comprensió i acció col·lectiva. **Tot és possible si fem un pas endavant, ens retrobem i ens posem d'acord. Adreces d'interès:**

Sobre una "Crida" per convocar de forma imminent un Fòrum Social de la Comunicació:

<http://fscomu.blogspot.com/>

Sobre la reivindicació del "tercer sector comunicatiu" i l'emissió d'una televisió i una ràdio dels moviments socials:

<http://www.okupemlesones.org/>

ENLLAÇOS

- Portal informació de les comarques del Camp <http://www.pobleviu.cat>
- Portal d'informació de les comarques de Ponent <http://www.suporponent.net>
- L'eixida, publicació digital i impresa de Sant Andreu del Palomar <http://stapinfo.bloc.cat>
- Portal d'informació de les comarques de Girona <http://www.elsud.org>
- Node de La Plana de la xarxa internacional indymedia de mitjans independents <http://laplana.indymedia.org>
- Publicació gratuïta bimestral a Sant Feliu de Llobregat <http://www.santfeliurespon.net>
- Experiències en agricultura ecològica i consum alternatiu <http://agrohoritzontal.wordpress.com/>
- La revista precària de la vila d'esplugues de Llobregat <http://www.entrebastadors.info>
- El portal de notícies dels moviments socials del barri de Sants a Barcelona <http://www.barrisants.org>
- Publicació independent de l'alt cardener <http://www.riuamunt.info>
- Portal de contrainformatiu del Berguedà <http://www.berguedallibertari.org>
- La realitat vista des del barri del Carmen a València. <http://www.barriodelcarmen.net/>
- Notícies de la Catalunya Nord <http://www.catnord.cat>
- Directori de col·lectius dels moviments socials àmbit català <http://directori.moviments.net>
- Recursos per una participació social autogestionada <http://www.autogestionate.net>

DIRECTA setmanari de comunicació
3 ANIVERSARI
 Una aposta informativa compromesa amb els moviments socials

ddd Després de 3 anys combatent el pensament únic, fent front a l'assetjament informatiu que ens ataca a diari, seguim alçada desobeint la llei del silenci que se'ns imposa des de les grans corporacions d'informació. Per això, ara més que mai necessitem que el projecte arribi a més persones subscriptores, que ens permetin seguir treballant en l'autogestió, la independència i el suport mutu.

CONCERT EXPRESSIÓ DIRECTA
 Dissabte 25 d'abril a les 22h
En Belda i el conjunt badabadoc
 El Nota
 Centre Cultural La Farinera del Clot,
 Gran Via de les Corts Catalanes 837, Bcn

SUBSCRIU-T'HI ARA!!

Em subscric! i vull rebre el cd "La Directa a 100"

nom i cognoms: _____
 adreça: _____
 telèfon: _____
 correu: _____

Sexe: femella / 18 anys femella / 19-25 anys femella / 26-35 anys femella / 36-45 anys femella / 46-55 anys femella / 56-65 anys femella / 66-75 anys femella / 76-85 anys femella / 86-95 anys femella / 96-100 anys

Tipus de pagament: amb domicili amb tarjeta amb caixa amb altre

Subscripció al cd "La Directa a 100"

Subscripció al cd "La Directa a 100" amb el llibre "La Directa a 100"

Subscripció al cd "La Directa a 100" amb el llibre "La Directa a 100" i el llibre "La Directa a 100"

Subscripció al cd "La Directa a 100" amb el llibre "La Directa a 100" i el llibre "La Directa a 100" i el llibre "La Directa a 100"

www.setmanaridirecta.info

Diagonal és...

- Un periòdic sense directores ni caps.
- Un periòdic independent.
- Un periòdic crític.
- Un periòdic accessible.
- Un periòdic de moltes i moltes, que es fonamenta en més de 4.400 subscripcions.

¡PASSA'T A LA RESISTÈNCIA! Subscriu-des de 25 euros

illacrua

SI EL QUE NECESSITES É CONÈIXER-NOS MILLOR ARA POTS!

Subscripció de prova
 Per només 15 euros,
 rebràs els 6 propers
 números d'illacrua

secretaria@illacrua.cat
www.illacrua.cat
 93 552 98 79

PER LA PAU I LA NOVIOLÈNCIA

93 DIES D'ACCIONS ARREU DEL MON

- Federico Mayor Zaragoza
- Adolfo Pérez Esquivel
- Eduardo Galeano
- José Saramago
- Noam Chomsky
- Desmond Tutu
- Carlos Taibo
- Susan George
- Yoko Ono
- Dennis Austin
- Richard Stallman
- Giulietto Chiesa
- Alejandro Jodorowsky
- Pete Seeger
- Alfonso Cuarón
- Augusto Boal
- Pedro Duque

2 d'octubre 2009 al 2 de gener 2010

Avui, l'ésser humà, sembla que mira l'univers amb l'esperança secreta que algun punt infinit l'albergui, davant la probabilitat que la Terra ja no ho pugui fer en el futur. Ens enfrontem a una amenaça sota la qual és inútil parlar de desenvolupament, economia, ecologia o diversitat: la reactivació de la cursa d'armament que inclou l'ús d'arsenals nuclears. Cal iniciar ja una seriosa discussió sobre el reemplaçament del sistema capitalista per un sistema que deixi fora els mercaders de la guerra i impulsi veritablement el desenvolupament humà de totes les nacions, comunitats, ètnies i cultures que enriqueixen el nostre planeta.

- LA MARXA MUNDIAL PER LA PAU I LA NOVIOLÈNCIA**
- La cultura de la noviolència activa com a eix polític, econòmic i educatiu.
 - Tractats de pau i renúncia al recurs bèl·lic per a resoldre conflictes.
 - Evitar que els governs segueixin malbaratant els diners en un armamentisme immoral i absurd, en lloc de destinar-los a la revolució de la salut, l'educació i la cultura.
- Per això i com a primera gran passa, serà bo realitzar aquesta Marxa Mundial per la Pau i la NoViolència.

EQUIPS PROMOTORS DE LA MARXA MUNDIAL A CATALUNYA

Terres de Ponent: epmtdp@gmail.com
 Vallès Oriental: molletenmarxa@gmail.com
 Garraf: mgarraf@gmail.com
 Barcelona: marxamundial.uab@gmail.com
 Catalunya Nord: collectif2octobre@yahoo.fr
 Baix Llobregat: marxamundialbaix@sda.cat
 Barcelonès: marxamundial.lh@gmail.com
 Terres de l'Ebre: epmm_terresebre@marxamundial.info

<http://marxamundial.info>

Desplega la teva iniciativa

La xarxa pel decreixement

Seguim desCARGOLant la roda del creixement...cada cop som més desmuntant l'engranatge i remuntant alternatives...

estrena nova web

PERÒ... QUÈ ÉS EL DECREIXEMENT?
 Podem definir el decreixement com un corrent de pensament i un moviment de transició que intenta oferir una resposta coherent a la direcció suicida que comporta la fe en el creixement econòmic infinit i, alhora, posar sobre la taula la impossibilitat de produir i consumir sempre més.

EL DECREIXEMENT PROPOSA RECUPERAR LES DIFERENTS DIMENSIONS DE LA VIDA HUMANA, TOMAR A PRENDRE LES RONDDES DE LES NOSTRES VIDES DEFUGINT TOTA ALIENACIÓ, ALHORA QUE GUANYEM EN CONSCIÈNCIA DELS LÍMITS I LES ESCALES I AIXÍ PODER-NOS ORGANITZAR COL·LECTIVAMENT PER A COMPARTIR EXPERIÈNCIES I INICIATIVES.

I LA XARXA PEL DECREIXEMENT?
 És la organització social col·laborativa i horitzontal basada en l'autogestió de recursos, intercanvis, decisions locals i producció equilibrada i ecològica, de la qual ens estem dotant en territori català. Aquesta Xarxa neix des dels moviments socials i preten, entre d'altres coses, aplicar el decreixement en les múltiples esferes de la vida: habitatge, salut, economia, consum, educació, mobilitat i un llarg etcètera. Tot, amb els valors d'autonomia, autogestió, horitzontalitat i plantant cara al capitalisme que sosté aquest model destructor i injust.

Es treballa en diversos grups locals i grups de treball per dissenyar estratègies i aprofitar sinèrgies per potenciar la simplicitat individual i col·lectiva, alhora que es crea contrapoder i xarxes paral·leles de consum, intercanvis i coneixement. El repte de la xarxa és esdevenir una eina de coordinació que aglutini tots aquells col·lectius i persones que sentim nostres les idees del decreixement, ja que som moltes les que estem treballant en aquesta línia... de totes depèn construir poc a poc el que volem ser!

NOVA WEB I DECRE-RÀDIO
 Estem en contínua evolució i, responant a aquest objectiu, hem creat una NOVA EINA WEB que facilita la comunicació i el treball, la col·laboració i l'intercanvi...i moltes coses més, entre les persones i grups que van poblant la xarxa pel decreixement. A més...EL 17-M aprofitem l'avinentesa dels esdeveniments per començar a emetre un NOU PROGRAMA DE RÀDIO DECREIXENT!...el 17-M connecta't a www.decreixement.net

Si voleu que vinguem a presentar la publicació contacta a xerrades@podem.cat

compartint recursos, coneixements i projectes per la transformació

Que pots trobar a l'Infoespai
 la tenda gratuïta
 l'arxiu audiovisual
 sales per reunir-te
 programari lliure
 tecnologia per compartir
 la infobotig

Cooperativa Altercoms:
 xarxa sensefils
 moviments.net
 duplca
 impremta
 altercoms
 ACS - Okupem les ones
 ASSOCIACIÓ INFOESPAI
 silabassasona
 obrint portes i molt més...

passa-t'
 plaça del sol 19-20
 (gràcia - b)
www.infoespai.org
infoespai@infoespai.org
 Fes-te sòcia (si vols)

**CONTRA LA POLITICA AMBIENTAL
DEL GOVERN DE LA GENERALITAT:**

MOBILITZEM-NOS!!

Col·lectius de ciutadans/es, entitats ecologistes i plataformes de defensa del territori considerem que cal organitzar una campanya per fer front als nombrosos conflictes ambientals, territorials i a la salut de les persones arreu del territori català.

Denunciem al Govern de la Generalitat perquè no respecta els interessos generals de la població i provoca amb les seves polítiques insostenibles gran nombre de conflictes ambientals que malgrat els discursos oficials, afavoreixen els interessos de les grans corporacions privades, provocant la continuïtat del model neoliberal en crisi d'obsessió pel creixement, demostrat incompatible amb la preservació del medi ambient, l'equilibri territorial i el progrés social.

Demanem un nou model de política ambiental, territorial i de sostenibilitat, amb un canvi de rumb profund del Govern del President Montilla; demanem la dimissió dels Consellers de Medi Ambient i Habitatge, Política Territorial, Sanitat i Agrícola

**CONTRA LA POLÍTICA
AMBIENTAL DE
LA GENERALITAT**

Manifestació, 22 de març, 11:00 h.
Plaça Catalunya · BARCELONA

22març2009.blogspot.com
correu@ecologistes.cat
+ info: 93 680 27 51

EdC Ecologistes
de Catalunya

MANIFESTACIÓ

**EL DIUMENGE 22 DE MARÇ A LES 11H
A LA PLAÇA CATALUNYA DE BARCELONA**

SIGUEM EL CANVI

QUE VOLEM

**Festival Artístic
16 i 17 de Maig**

Busquem tot tipus de co-creadors
de l'experiència...

T'hi vols implicar?

Busca'ns a:

<http://festival.decreixement.net/>

TOT ÉSSER HUMÀ ÉS ARTISTA EN POTÈNCIA

G20:
contra
la crisi!

**més de
1000
acomiadaments
cada dia
a Catalunya
no callem!**

28 de març 09 // 17.30h. Pl. Universitat

MANIFESTACIÓ

www.noalacrisi.cat // info@noalacrisi.cat // 690 827 563

Unvekat (Barcelona), Catalunya.

crisi
paga-ri-
rics!

**Que la crisi
la paguin els rics!**

El capitalisme, en la seva obsessió malaltissa per acumular més i més beneficis per als rics, necessita créixer permanentment per evitar entrar en crisi: créixer en especulació financera o de l'habitatge, en explotació laboral dels treballadors i creació d'atur, en sous miserables i precarització, en espoli dels recursos naturals i del medi ambient, en més i més privatitzacions dels serveis públics, en mercantilització de la universitat, en guerres...

El més d'un centenar de col·lectius que formem la campanya "Que la crisi la paguin els rics" cridem a la mobilització general per aturar la dramàtica situació que tenim a sobre.

**TOTHOM
AL CARRER!**

Per altres convocatòries
visita la
www.17-s.info/g20

No pagarem la seva crisi, la crisi és el capitalisme !

**EL 28 DE MARÇ CONTRA EL G-20 i
EL 4 D'ABRIL CONTRA LA OTAN**

Consulta a la nostra web el manifest i el calendari de mobilitzacions
www.noalacrisi.cat